

ΒΕΡΟΙΑΣ

67

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

100
FEB

Αριθ. ελ.

1066119

Εξ αφορμής

222015

GAVER-00604

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεργίου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΛΑΥ. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

Εργ. Ι. Χαΐκος.

ΔΥΙΔ

ΤΟΥ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΩΔΩΝ.

Αρ. Εισ. 10667

EN VENETIA

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΛΗΝ. ΤΥΠΟΓΡΑΦ. ΤΟΥ ΔΟΝΙΚΟΥ

1864

Δημοσιονομική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ПРОФНОТОУ КАЛ БАЗИЛЕОУ

713-715

NOTY & NOT ZIS

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

2000年12月

ΣΤΙΧΟΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ

ΔΑΥΙΔ.

Σίγησον, Ὀρφεῦ, ῥίψον, Ἑρμῆ, τὴν λύραν,
Τρίπους ὁ Δελφοῖς δύνων εἰς λήθην ἔτι.
Δαυὶδ γὰρ ἡμῖν Πνεύματος κρούων λύραν,
Τρανοῖ τὰ κρυπτά τῶν Θεοῦ Μυστηρίων·
Πληθὺν παλαιῶν ἱστορεῖ τεραστίων·
Κινεῖ πρὸς ὕμνον τοῦ Κτίσαντος τὴν κτίσιν·
Σῶζων ἅπαντας μυσταγωγεῖ, καὶ γράφει·
Ἀμαρτάνοντας εἰς ἐπιστροφὴν φέρει.
Πολλοῖς σὺν ἄλλοις, καὶ Κριτοῦ δηλῶν κρίσιν,
Σμήχειν διδάσκει ψυχικαῖς ἀμαρτάρδας.

ΔΙΣΤΙΧΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Δαυὶδ τὸ Ψαλτήριον, οὗ λίθοι λόγοι,
Ἄλλον Γολιάθ, συντρίβουσι τὰ πάθη.

ALFREDUS REX ANGLIE REGNANS REGNANS

Δ Α Υ Ϊ Δ

ΤΟΥ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μ Ε Λ Ο Σ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ Α'. 1.

Τῷ Δαυΐδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς σὺκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεδῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν σὺκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθεδρὰ λοιμῶν σὺκ ἐκάθισεν. Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελέτησεν ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων· ὁ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ σὺκ ἀπορρυήσεται, καὶ πάντα ὅσα αὐτῷ ποιῇ, κατευροδωθήσεται. Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, σὺχ οὕτως ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο σὺκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, σὺδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων. Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεδῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜΟΣ Β'. 2.

Τῷ Δαυΐδ, ἀνεπίγραφος.

Ινατί ἠφράξαζαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν

ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.
 Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμούς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ'
 ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατεικὼν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελά-
 σεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λα-
 λήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ
 ταραξεί αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ,
 ἐπὶ Σιών ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
 Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με· Τίός μου εἰ σὺ, ἐγὼ σήμε-
 ρον γεγέννηκά σε. Αἰτησαὶ παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη
 τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
 τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκιυὴν
 κεραιμῶς συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παι-
 δεύθητε πάντες οἱ κοῖνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυ-
 ρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε
 παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ
 δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακά-
 ριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 3.

Τῷ Δαυὶδ, ὅποτε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου
 Ἀβισσαλώμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανί-
 στανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι
 σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλή-
 πτωρ μου εἶ, ὁδὸς μου, καὶ ὕψων τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῇ
 μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἁ-
 γίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην,
 ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριά-
 δων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε,
 σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραί-
 νοντάς μοι ματαίως· ἐδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ
 Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 4.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν ἑλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτεῖρσόν με, καὶ εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου. Τίοι ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ; ἵνατί ἀγαπάτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; Καὶ γινώτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄντιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. Ὁργίσεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανοήγῃτε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω. Ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 5.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς κληρονομώσεως.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Τὰ ῥήματά μου, ἐνώτισαι Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με ὅτι οὐχὶ Θεὸς δέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαια. Τάφος ἀνιωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιεύσαν· κρῖνον αὐτοῦς, ὁ Θεός. Ἀποπесάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοῦς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ ἐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατακηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχῶνται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐ εὐλογήσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ Σ'. 6.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ἐλπίδος,
ψαλμός τῷ Δαυΐδ.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε; Ἐπίσρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σε. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾧ τὴν τίς ἐξομολογήσεται σοὶ; Ἐκοπίασα, ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυαί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόσπῃτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀναιμίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο. Αἰσχυνθείησαν, καὶ παραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν, καὶ κατασχυνθείησαν σφόδρα διὰ τῆς ἰσχύος σου.

Δόξα, καὶ ἰὺν. Ἀλληλουΐα.

ΨΑΛΜΟΣ Ζ'. 7.

Τῷ Δαυτῷ, ὃν ἤσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων
Χουαὶ υἱοῦ Ἰεμινι.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα· σῶσόν με ἐκ πάντων
τῶν ὀϊωκόντων με, καὶ ρῦσαί με. Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων
τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος. Κύ-
ριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερ-
σί μου. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀ-
ποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. Καταδιώξαι
ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, καὶ καταλάβει, καὶ καταπα-
τήσας εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χυὸν
κατασκηνώσας. Ἀνάστηθι. Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν
τοῖς πέρασιν τῶν ἐχθρῶν μου. Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε, ὁ Θεός
μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυ-
κλώσει σε. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον. Κύριος
κρινεὶ λαούς. Κρίνεν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου,
καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πο-
νηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρ-
δίας καὶ νεφροὺς, ὁ Θεός. Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ
τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὁ Θεός
κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρός, καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀρ-
γὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῇτε,
τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσας, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε,
καὶ ἡτοίμασεν αὐτό. Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκευὴ θανά-
του· τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιρομένοις ἐξεργάσατο. Ἰδοὺ ὡ-
δίνησιν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτικεν ἀνομίαν. Λάχ-
κον ὤρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βό-
θρον, ὃν εἰργάσατο. Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφα-
λήν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ κατα-
βήσεται. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύ-
νην αὐτοῦ, καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ Η'. 8.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμός τῷ Δαυΐδ .

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπεια σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλύσαι ἐχθρόν καὶ ἐκδικητήν. Ὅτι ᾄψομαι τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ᾧ σὺ ἐθεμελίωσας. Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκίπη αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτόν, βραχύ τι παρ' Ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου. Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ Θ'. 9.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ,
ψαλμός τῷ Δαυΐδ .

Εἵξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου. Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου, καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην. Ἐπιτίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶ-

να τοῦ αἰῶνος. Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλειπον αἱ ρομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες. Ἀπόλειτο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἡγου, καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένοντι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσι. Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου· ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθето τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων. Ἐλέησόν με, Κύριε· ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὕψων με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Ὅπως αὖ ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πυλαῖς τῆς θυγατρὸς Σιών. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαθορᾷ, ἣ ἐποίησαν. Ἐν παγίδι ταύτης, ἣ ἐκρυψαν, συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν. Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν· ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός. Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ. Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιληρθήσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολείται εἰς τέλος. Ἀνάστηθι, Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην ἐπ' αὐτῆς· γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν. Ἰνατί, Κύριε, ἀφίστηκας μακρόθεν, ὑπερῶς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσιν; Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίαις, οἷς διαλογίζονται. Ὅτι ἰπαινύται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται. Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ· βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντί καιρῷ. Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἀνευ κακοῦ.

Οὐ ἀράς τὸ στέμα αὐτοῦ γέμει, καὶ πικρίας, καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος. Ἐγκαθῆται ἐν ἐνέδρῳ μετὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ ἀποκτείνειν ἀθῶν. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν· ἐνεδρεῦει ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ. Ἐνεδρεῦει τοῦ ἀρπάσαι πτωχόν, ἀρπάσαι πτωχόν ἐν τῷ ἐλκύσαι αὐτόν. Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν· κύψει καὶ πισεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Ἐπιλέλησται ὁ Θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Ἐνεκεν τίνος παρώργισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἐκζητήσει. Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτόν εἰς χεῖράς σου. Σοὶ ἐγκαταλείπεται ὁ πτωχός, ὀφφανῶ σὺ ἦσθα βοηθός. Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ· ζητήσεται ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ. Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀπολείσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας, Κύριε, τῇ ἐτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ σὺς σου. Κρίναι ὀφφανῶ καὶ ταπεινῶ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἀνθρώπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 10.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμός τῷ Δαυΐδ.

Επὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου· Μετανοαστεύου ἐπὶ τὰ ὅσα ὡς στρουθίου· Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ὑπαίμασαν βελη εἰς φαρέτραν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομνῇ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὅτι, ἂ σὺ κατηγορίσω, αὐτοὶ καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε; Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· Κύριος, ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσι· καὶ

βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ· ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. Ἐπιθρέξει, ἐπὶ ἀμαρτωλὸς παγίδας· πῦρ, καὶ ζεῖον, καὶ πνεῦμα καταιγίδος, ἡ μερίς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. Ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΑ'. 11.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλείπειν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακὰ. Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, καὶ γλώσσαν μεγαλορρήμονα. Τοὺς εἰπόντας· Τὴν γλώσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστίν· τίς ἡμῶν Κύριός ἐστιν; Ἐνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος. Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἐπταπλασίως. Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ'. 12.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀπατρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Ἔως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, σθένος ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυ-

κτός; Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπιβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴπω ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, εἰάν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα. Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδιά μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἅσπερ τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΓ'. 43.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμός τῷ Δαυΐδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξεκλίναν, ἅμα ἠφρονήθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ἐκεῖ ἰδεύσαν φόβον, οὐδ' οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων· βουλὴν πτωχοῦ κατήσχυνατε, ὁ δὲ Κύριος ἐλπίς αὐτοῦ ἔστι. Τίς δώσει ἐξ ὧν Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέφαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ· καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΔ'. 14.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμός τῷ Δαυΐδ.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἀγίῳ σου; Πορευόμενος ἄμωμος, κα

ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐ-
τοῦ· ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίη-
σε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ ὀνειδισμόν οὐκ ἔλαβεν ἐ-
πὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ. Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονη-
ρεύμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν Κύριον δοξάζει. Ὁ
ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀβετῶν· τὸ ἀργύριον
αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀβώοις οὐκ ἔλα-
βεν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΕ'. 45.

Στηλογραφία τῷ Δαυΐδ.

Φύλαξόν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· εἶπα τῷ Κυ-
ρίῳ· Κύριός μου εἰ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔ-
χεις. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσιν ὁ
Κύριος· πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Ἐπληθύν-
θησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. Οὐ μὴ
συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ' οὐ μὴ
μνησθῶ τῶν ὀνεμάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. Κύριος
μιρὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ εἰ
ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. Σχοινία ἐπέπι-
σέ μοι ἐν ταῖς κρατίστοις μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου
κρατίστη μου ἐστίν. Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαν-
τά με, ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.
Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιον μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δε-
ξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ
καρδιά μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ
μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν
ψυχὴν μου εἰς ἄθνην, οὐδέ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν δια-
φθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύ-
νης μετὰ τοῦ προσώπου σου· τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου
εἰς τέλος.

Προσευχὴ τῷ Δαυΐδ.

Εἰσακούσων, Κύριε, δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου. Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός· ἐπύρωςάς με, καὶ οὐχ εὗρίθη ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβους σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσακούσων τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστωσον τὰ ἔλεή σου, ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φύλαξόν με, Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν τالαιπωρετησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντες με νυνὶ περικύκλωσάν με. τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῇ. Ὑπέλαβόν με ὥσεί· λέων ἑτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὥσεί· σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις. Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου. Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ καταλοιπα ταῖς νηπίοις αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθῆσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Κ Α Θ Ι Σ Μ Α Τ Ρ Ι Τ Ο Ν .

ΨΑΛΜΟΣ ΙΖ. 17.

Εἰς τὰ τέλος, τῷ παιδί Κυρίου τῷ Δαυὶδ, ᾧ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ψαῆς ταύτης ἐν ἡμέρα, ἣ ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ Κύριος, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ, καὶ εἶπεν·

Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου· Κύριος στερίωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου. Ὁ Θεός μου, βοηθός μου, καὶ ἐλπίω ἐπ' αὐτόν· ὑπερασπιστὴς μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθησομαι. Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με. Ὁδίνες ᾄθου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα. ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. Καὶ ἑσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἑσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός. Ἀνέβη καπνός ἐν ἔργῃ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταφλεγησεται· ἀνθρακες ἀνέφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐκλινεν οὐρανεὺς, καὶ κατεβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουδὶμ, καὶ ἐπετάσθη· ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Καὶ ἔβητο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἁερων. Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διέτληθον, χαλαζα καὶ αἰθρακις πυρός. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος, καὶ ὁ Ὑψίστος ἐδῶκε φωνὴν αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε βέλη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ ἀστραπαῖς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τα θεμέλια τῆς οἰκουμένης. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους, καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. Ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου. Καὶ ἐξηγαγέ με εἰς πλατυσμόν· ῥύσεται με, ὅτι ἠθέλησέ με. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μου. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου. Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπίστησαν ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Μετὰ ὅσις, ὅσιος ἔση· καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου, ἀθῶος ἔση· καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ, ἐκλεκτὸς ἔση· καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψει. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις. Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, Κύριε ὁ Θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος. Ὁ Θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν. Ὅτι τίς Θεός, παρέξ τοῦ Κυρίου; ἢ τίς Θεός, πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; Ὁ Θεός ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου. Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὥσει ἐλάφον, καὶ ἐπὶ τὰ ὕψηλά ἐστῶν με. Διδάσκων χειράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου. Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου. Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσε με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σε αὐτὴ με διδάξει. Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησε τὰ ἴχνη μου. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἄν ἐκλείψωσιν. Ἐκβλήψω αὐτούς, καὶ σὺ μὴ δύνονται στήναι, πεσοῦνται ὑπὸ τῆς πόδας μου. Καὶ περιζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνε-

πόδισας πάντα τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμέ ὑποκάτω μου. Καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου, ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισήντάς με ἐξωλόθρευσας. Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν. Καὶ λεπτονῶ αὐτὰς ὥσεί γνοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς. Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. Λαὸς, ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι, εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου. Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐφεύσαντό μοι, υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν, ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν. Ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ ὑψώσῃτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Ὁ Θεός, ὁ διδούς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ, ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων. Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλείως, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΗ'. 18.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεῦγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλαῖαι, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔβητο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ πατρὸς αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδόν· ἐπ' ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ. Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ. Ὁ νόμος Κυρίου ἁμωμος, ἐπιστρέφων ψυχὰς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστή, σοφίζουσα νήπια. Τὰ δικαίωμα Κυρίου εὐθὲς, εὐφραίνοντα καρδίαν· ἡ

ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος Κυρίου ἀγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ, δεικναιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσοῦ καὶ λίθου τίμιον πολὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπέδοσις πολλή. Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἀλλοτριῶν φεῖσαι τοῦ δούλου σου. Ἐάν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσωμαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης. Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός. Κύριε βοήθει μου, καὶ λυτρώταί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. 19.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμός τῷ Δαυΐδ.

Επακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαπεστέλει σε βοηθεῖαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλαβοῖτό σου. Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαυτώμα σου πιανάτω. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σε, καὶ πᾶσαν βουλὴν σε πληρώσαι. Ἀγγαλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σε, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἅρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα. Αὐτοὶ συνεποδόθησαν, καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθωθημεν. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλεῖα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ αὖ ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθα σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

Τῷ Δαυΐδ.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφίδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν

τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι ὤψης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνες· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλείει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ. Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε. Ὅτι θῆσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου. Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολείς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ νύων ἀνθρώπων. Ὅτι ἐκλίνουν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλὰς, αἷς οὐ μὴ θύωνται στήναι. Ὅτι θῆσεις αὐτοὺς νῶτον, ἐν τοῖς περιλοιποῖς σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ ἰσχύει σου, ἄσσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΑ' 21.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἀντιλήψεως τῆς ἰωθινῆς.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνατί ἐγκατέλιπες με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. Ὁ Θεός μου, κεκραξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἀνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρύσω αὐτούς. Πρὸς σέ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατησχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἶμι σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν.

Ἡλπίσει ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτόν, ὅτι
 θέλει αὐτόν. Ὅτι σὺ εἰ ὁ ἐκπαάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς
 μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου· ἐπὶ σὺ ἐπερρίφην ἐκ μή-
 τρας. Ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου Θεός μου εἰ σὺ· μὴ ἀπα-
 στῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι ἐλπίεις ἐγγύς, ὅτι σὺ ἐστιν ὁ βοηθῶν
 μοι. Περιεκύκλωσάν με μέσχοι πολλοί, ταῦροι πίνοντες πε-
 ριέσχον με. Ἦνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἀρ-
 πάζων καὶ ὠρυόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορ-
 πίσθη πάντα τὰ ὀστέα μου. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κη-
 ρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς
 ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ
 λάρυγγί μου· καὶ εἰς χεῦν θανάτου κατήγαγές με. Ὅτι ἐ-
 κύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγή πονηρευομένων πε-
 ριέσχον με. Ὁρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας μου· ἐξηρίθμη-
 σαν πάντα τὰ ὀστέα μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖθόν
 με. Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἰ-
 ματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς
 τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.
 Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς
 τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος· καὶ ἀπὸ
 κεράτων μονοκερῶτων τὴν ταπείνωσίν μου. Διηγῆσομαι
 τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω
 σε. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ
 σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω δ' ἡ ἀπ' αὐτοῦ
 ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ· ὅτι σὺ ἐξουδένωσας, οὐδὲ προσ-
 ὤχθισαι τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ. Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσω-
 πον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐ-
 τόν, εἰσήκουσέ μου. Παρά σου ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ
 μεγάλη ἐξομολογήσομαί σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώ-
 πιον τῶν φοβουμένων σε. Φάγονται πένητες, καὶ ἐμ-
 πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν·
 ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσου-
 νται, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα
 τῆς γῆς. Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πα-
 τριαὶ τῶν ἐθνῶν, ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς

δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἐφαγαν, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελησεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθισομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

ΥΑΛΜΟΣ ΚΒ'. 22.

Τῷ Δαυὶδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκηνώσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέδρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσμαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου, τράπιζαν, ἐξεναντίας τῶν ἐλιδόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον, ὥσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΥΑΛΜΟΣ ΚΓ'. 23.

Τῷ Δαυὶδ, τῆς μιᾶς τῶν Σαβδάτων.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν. Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; Ἀθῶος χεροὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ ὀλέῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Οὗτος λήψεται εὐλογία παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρῶ-

ωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἄρατε πύλας οἱ ἀρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάσθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσέλυσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας οἱ ἀρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάσθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσέλυσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Τῷ Δαυΐδ.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταίσχυνησίν μου εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε σὺ μὴ καταίσχυνηθῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνέμουντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνωρίσόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀληθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ Σωτήρ μου, καὶ σὺ ὑπέμεινα, ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνησθῆτε τῶν οἰκτιρμῶν σε, Κύριε, καὶ τὰ ἔλεή σε, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσιν. Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνησθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σε, Κύριε. Χρηστός καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· δια τοῦτο νομοθετῆσαι ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσῃ πραιῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραιῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι οἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετῆσαι αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἣ ἡρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀγλιοθήσεται, καὶ

τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτός ἐκπαύσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ρῦσαί με· μὴ κατασχυνηθῆην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἀκακοὶ καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΕ'. 25.

Τῷ Δαυΐδ.

Κρίνον με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με, Κύριε, καὶ πείρασόν με· πύρωσον τοὺς νεφρούς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐφρίστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεδῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖρας μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε. Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνεσιῶς σου, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρίπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεδῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου. Ὡς ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πῦς μου ἔσται ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις ἐύλογῆσω σε, Κύριε.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΣ'. 26.

Τῷ Δαυὶδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτὴρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;
 Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;
 Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρ-
 κας μου. Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠθένη-
 σαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, ἡ
 φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλε-
 mos, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἡττησάμην παρὰ Κυρίου,
 ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας
 τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότη-
 τα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ.
 Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἡ-
 σκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὑ-
 ψώσέ με. Καὶ νῦν, ἰδοὺ, ὑψώσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς
 μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσιάαν
 αἰνέσεως, καὶ ἀλαλαγμοῦ· ᾄσω, καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰ-
 σάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με,
 καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου, Κύριον ζη-
 τήσω, ἐξεζητήσῃ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύ-
 ριε, ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,
 καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου
 γενῶ, μὴ ἀποσκαρachsίσης με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεὸς
 ὁ σωτὴρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέ-
 λιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με,
 Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ,
 ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόν-
 των με, ὅτι ἐπανίστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσα-
 το ἡ ἀδικία αὐτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου,
 ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κρα-
 ταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΖ'. 27.

Τῷ Δαυὶδ.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ· μὴ ποτε παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ θέσθαι με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἶρεν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τοῦ ἁγίου σου. Μὴ συνελκύσης με μετὰ ἀμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολίσσης με. Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίων αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς. Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, κατελείψ αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτοῖς. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Κύριος βοηθός μου, καὶ ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἠλπίσεν ἡ καρδιά μου, καὶ ἐβροχήθη. Καὶ ἀνέβη λην ἡ σὰρξ μου, καὶ ἐκ θιλήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστίν. Σῶσον τὸν λαόν σε, καὶ εὐλόγητον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποιῶμενον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἵωνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΗ'. 28.

Τῷ Δαυὶδ, ἐξοδίου σκηνῆς.

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχυρί, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυ-

ρίου συντρίβοντος κέδρας, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρας τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον, τὸν Λιβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός· φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον, καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Καδδὰς. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχύϊ τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει· Κύριος ἐυλογήσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ'. 29.

Ὡδή τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου Δαυὶδ.

Γλώσσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβες με, καὶ οὐκ εὐφρανά τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με. Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ ᾧδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ. Ὅτι ὁργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζῶν ἐν τῷ δελήματι αὐτοῦ. Τὸ ἐσπέρως ἀυλισθησεται κλαυθμός, καὶ εἰς πρῶτ' ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐνθουσίᾳ μου· Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε, ἐν τῷ δελήματί σου παρίσχου τῷ καλλεῖ μου δύναμιν. Ἀπίστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθη τεταραγμένος. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματι μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν; Μὴ ἐξομολογησεται σοι χροῖς, ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με. Κύριε ἐγενήθη βοηθός μου. Ἐστρεψας τὸν κοπετὸν μου εἰς χαρὰν ἐμοί, διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέξωσά με εὐφροσύνην. Ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 30.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμός τῷ Δαυὶδ ἐκστάσεως.

Επὶ σοί, Κύριε, ἠλπίσα, μὴ κατασχυνθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξέλθαι με. Κλῖνον πρὸς με τὸ ἔς σου· τάχυνον τὸ ἐξελίσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με. Ὅτι κραταιώμαί μου, καὶ καταφυγή μου εἰ σὺ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὠδήγησας με, καὶ διαβρέψεις με. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἐκρυψάν μοι, ὅτι οὐ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε. Εἰς χεῖρας σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας. Ἐμίσησας τὰς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἠλπίσα· ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἔλεει σου. Ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου· καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· ἔστησας ἐν ἐνυγχώρῳ τοὺς πόδας μου. Ἐλεησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου. Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὁδῷ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς. Ἠορίνησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν. Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφύδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου. Οἱ θεωροῦντές με ἔβου εὐφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὡσεὶ σκευὸς ἀπολῶλός· ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἰδουλεύσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε ἠλπίσα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ Θεός μου, ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κληροὶ μου. Ῥῦσαί με ἐκ χερρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. Ἐπίφανον τὰ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δεσλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἔλεει σου· Κύριε, μὴ κατασχυνθῆναι, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. Αἰσχυνθήσαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθῆσαν εἰς ᾄδ. Ἀλαλα γεννηθῶ τὰ χεῖλη τὰ ὀδόντια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν υπερηφανίᾳ καὶ

ἐξουθενώσει. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σε, Κύριε, ἧς ἐκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε. Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σε, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ παραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπασίς αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλώσσων. Ἐυλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κικραγέναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτῷ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιεῦσιν ὑπερφημίαν. Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιεύσθε ἡ καρδιά ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΑ'. 31.

Τῷ Δαυΐδ, συνέσειως.

Μακάριοι, ὧν ἀφένθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐ μὴ λογίσκται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ὁ λόγος. Ὅτι εἰσηγήσα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀσά μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὀλνὴ τὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρυνθῇ ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου, ἐστράψαν εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκानθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυφα. Εἶπα· Ἐξαγαρεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὅσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγίῃσι. Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχύσεως με, τὸ ἀγαλλιάμα μου, λυτρώσαι με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβίσω σε ἐν ὁδῷ ταύτη, ἡ πορεύση, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι συνέσις. Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγξάεις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν

δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει. Εὐφρανθήτε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΒ'. 32.

Τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Αγαλλιᾶσθε, δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθεῖσι πρέπει αἰνεσις. Ἐξομολογηθήτε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. Ἀσατε αὐτῷ ᾠσμα καινόν, καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ. Ὅτι εὐθύς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει. Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ Κύριος τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Συνάγων ὡσεὶ ἄσκον ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Κύριος διασκεδάξει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. Ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῷ λαός, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτοῦ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τὰς κατοικοῦντας τὴν γῆν. Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς εἰς πάντας τὰ ἔργα αὐτῶν. Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλῆθει ἰσχύος αὐτοῦ. Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλῆθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. Ἰδοὺ, οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τὸς ἐλπίζοντας ἐπὶ

τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ῥυσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρίψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. Γένοιτο, Κυριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ'. 33.

Τῷ Δαυὶδ, ὅτε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν.

Εὐλογίσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός ἡ αἰνεσις αὐτῆ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθῆναι ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλυνάτε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζητήσα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἔρρύσατό με. Προσελθότε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτισθήτε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυρῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκείκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῆ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κυκλωτῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ρύσεται αὐτές. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβηθῆτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτῆ, ὅτι οὐκ ἐστὶν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλουσιοὶ ἐπώχυνσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντός ἀγαθῆ. Δεῦτε τέκνα, ἀκκουσέ μου, φόβου Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θείων ζωῶν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθῆ; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλός σου τῆ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλίνον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅτα αὐτῆ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῦντας κακῆ, τῆ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ

πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρύσεται αὐτός. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τὸς ταπεινὰς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρῶς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Αὐτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΥΑΛΜΟΣ ΛΔ'. 34.

Τῷ Δαυὶδ.

Δίκασον, Κύριε, τὸς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβεῖς ὄπλου καὶ θυρεῶ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βεβηθειάν μου. ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἶπον τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ κατασχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χυτοὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ θλίσιθρα, καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι ὤρασαν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θῆρα, ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πιεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὅσα με ἐρούσι· Κύριε, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι; Ρυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερειωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένοντα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἡρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δέ, ἐν τῷ αὐτὸς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον. Καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον μου.

ὁποστραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῶ ἡμετέρῳ, οὕτως
 εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπαζων, οὕτως ἐταπεινού-
 μην. Καὶ κατ' ἐμὲ εὐφράνθησαν, καὶ συνήχθησαν· συνήχθη-
 σαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνω. Διεσχίσθησαν, καὶ ἡ
 κατενύγησαν· ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ,
 ἔδρουξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς δόντας αὐτῶν. Κύριε, πότε ἐπόψῃ;
 ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν,
 ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογησάμην σοι ἐν
 ἐκκλησίᾳ πολλῇ ἐν λαῷ βαρεῖ· αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρείη-
 σάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με ὡ-
 ρεῖν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐ-
 λάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο. Καὶ ἐπλάτυναν
 ἐπ' ἐμὲ τὸ σῶμα αὐτῶν· εἶπον· Εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ
 ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσης· Κύριε, μὴ ἀποσῇς
 ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ
 Θεός μου, καὶ ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖνον με,
 Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ
 μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ εἵποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν· Εὐ-
 γε, εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μὴ δὲ εἶποιεν· Κατεπίομεν αὐτόν.
 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς
 κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ με-
 γαλορρήμονοῦντες ἐπ' ἐμὲ. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθή-
 τωσαν οἱ θελόντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν δια-
 παντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θελόντες τὴν εἰρήνην
 τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δι-
 καιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΕ'. 35.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδί Κυρίου, τῷ Δαυὶδ.

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι
 φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ὅτι ἐδόλωσεν
 ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μισῆσαι.
 Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος· οὐκ
 ἠδουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι. Ἀνομίαν διελογίσαστο ἐπὶ

τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάση ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, κακία δὲ οὐ προσώχθισε. Κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεῶν, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις, Κύριε· ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου, ὁ Θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιούσι. Μεθυσιθήσονται ἀπὸ πύοντος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς. Ὅτι παρά σοί πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Μὴ ἐλθέτω μοι πῆς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με. Ἐκεῖ ἐπείσων πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐξώσθησαν, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΣ΄. 36

Τῷ Δαυὶδ.

Μὴ παραζηήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζηήλου τοὺς ποιῶντας τὴν ἀνομίαν. Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσούνται. Ἐλπίσων ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνυσεν τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς. Κατατρύφῃσιν τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοὶ τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν. Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἰκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζηήλου ἐν τῷ κατενδομένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῆς, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ παραζηήλου ὥστε πονηρεύεσθαι. Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν. Καὶ ἐτι ὀλίγον, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλὴς, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρῇς. Οἱ δὲ πρᾶεῖς κληρονομήσουσιν γῆν, καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλάθει εἰ-

ρήνης. Παρατηρηται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρύ-
ξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ἄδοντας αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελᾷσεται
αὐτὸν, ὅτι προβλέπει, ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. Ρομφαίαν
ἐσπᾶσαντο εἰς ἁμαρτωλοί, ἐνετειναν τόξον αὐτῶν. Τὸ κατα-
βαλεῖν πτωχὸν καὶ πνιῖν, τοῦ σφάζει τοὺς εὐθεῖς τῇ καρ-
δίᾳ. Ἡ ρομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν,
καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη. Κρείσσον ὀλίγον τῷ δίκαιῳ,
ὑπὲρ πλεῖτον ἁμαρτωλῶν πολύν. Ὅτι βραχίονες ἁμαρτω-
λῶν συντριβήσονται, ὑποσηροῖζι δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.
Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία
αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται. Οὐ κατασχυνήσονται ἐν καιρῷ
πνιγῶ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χερσασθήσονται. Ὅτι οἱ ἁ-
μαρτωλοὶ ἀπολοῦνται οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου, ἅμα τῷ θα-
λάσσῃναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς
ἐξέλιπον. Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλός, καὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ
δίκαιος οἰκτεῖρει καὶ δίδωσιν. Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν
κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευ-
θήσονται. Παρὰ Κυρίου τὰ διαθήματα αὐθρώπου κατεβύ-
νεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Ὅταν πέρῃ, οὐ
καταρράχθησεται, ὅτι Κύριος ἀντισηροῖζι χεῖρα αὐτῆς. Νεώ-
τερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον
ἐγκαταλείμμενον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρετας.
Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρ-
μα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. Ἐκκλίθει ἀπὸ κακοῦ, καὶ
παίησον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνυ εἰς αἰῶνα αἰῶνες. Ὅτι
Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὀπίους
αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθή-
σονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται. Δίκαιοι δὲ
κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσι εἰς αἰῶνα αἰῶνες
ἐπ' αὐτῆς. Στόμα δικαίου μελετήσει σφίσιν, καὶ ἡ γλῶσσα
αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαθήματα αὐτοῦ. Κα-
τανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι
αὐτόν. Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτόν εἰς τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσεται αὐτόν, ὅταν κρίνηται

αὐτῷ. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐ-
τοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξο-
λοβρευέσθαι ἁμαρτωλοῦς, ὅψει. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψώ-
μενον, καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ
παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ
εὗρηθ' ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτη-
τα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ. Οἱ δὲ πα-
ράνομοι ἐξολοβρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ἐγκαταλείμμα-
τα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοβρευθήσονται. Σωτηρία δὲ τῶν δι-
καιῶν παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν και-
ρῷ θλίψεως. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται
αὐτούς, καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει
αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΚΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΑΖ'. 37.

Τῷ Δαυίδ, εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ Σαββάτου.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου
παιδεύσης με. Ὅτι τὰ βέλη σε ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεσή-
ριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου. Οὐκ ἐστὶν ἴσσις ἐν τῇ σαρ-
κί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἐστὶν εἰρήνη ἐν
τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι
αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεί φορτίον
βαρὺ ἐθαυρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώδισαν καὶ ἐσάπησαν οἱ
μῶλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαι-
πώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν
σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμ-
παιγμάτων, καὶ οὐκ ἐστὶν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκα-
κώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ σαναγμῆ
τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου,
καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη. Ἡ καρδιά μου
ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀ-

φθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος ὃς ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλπίσα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου. Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμηνσαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἑτοιμος, καὶ ἡ ἀλγυδιὴν με ἐνώπιόν με ἐστὶ διαπαντός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν με ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μαριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισθύντες με ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμῆ. Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΗ' 38.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθούμ, ὡδὴ τῷ Δαυΐδ.

Εἶπα· Φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσση μου. Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου. Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην, καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἀληγμά μου ἀνεκαίνισθαι. Ἐθερμάνθη ἡ καρδιά μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ. Ἐλάλησα ἐν γλώσση μου· Γνώρισόν μοι, Κύριε, τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστίν, ἵνα γινῶ τί ὑπερῶ ἐγώ. Ἰδοὺ, παλαιαὶς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ σὺδὲν ἐνώπιόν σου. Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Μέντοι γε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μὴ τὴν παράσσειται. Θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει πῶς συνά-

ξει αὐτά. Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; ἔχι ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστιν. Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὄνιδος ἄφρονι ἔδωκάς με. Ἐκωφώθην, καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας. Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγας σου. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρὸς σου, ἐγὼ ἐξέλιπον. Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον. Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλήν μάτνυ ταρασσεται πᾶς ἄνθρωπος. Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου· ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου. Μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτε πάροικος ἐγὼ εἼμι παρὰ σοί, καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου. Ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ μέ ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΘ'. 39.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Τ'πομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λακκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τὰς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὁφονται πολλοί, καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον. Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέδωκεν εἰς ματαιότητας, καὶ ματίας ψευδεῖς. Πολλὰ ἐποίησας σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τῆς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἐστι τίς ὁμοιωθήσεται σοι. Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμῶν. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἤθελσας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζητήσας· τότε εἶπον· Ἰδοὺ, ἤκω. Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ Θεός μου, ἡδουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη· ἰδοὺ, τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε, σὺ ἐγnows. Τὴν δι-

καισύνῃ σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου· τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμοὺς σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντός ἀντιλαβείτό μου. Ὅτε περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπεσθαι. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με. Εὐδόκησαν, Κύριε, τοῦ ῥύσασθαι με· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μου πρόσχες. Καταιοχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξαῖραι αὐτήν. Ἀπαστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταιοχυνθείησαν οἱ θίλυντες μοι κακά. Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνῃν αὐτῶν, οἱ λεγοντές μοι, Εὐγε, εὐγε. Ἀγγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντίς σε, Κύριε· καὶ εἰπαίωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δέ πτωχός εἰμι καὶ πένης, Κύριος φροντίζει μου. Βοηθός μου καὶ υπερασπιστής μου εἰ σὺ, ὁ Θεός μου· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Μ. 40.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ.

Μακάριος ὁ σιωπῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένοντα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Κύριος διαφυλάξει αὐτόν, καὶ ζῆσαι αὐτόν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδῶ αὐτόν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνῃς ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν καίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρώστίᾳ αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλίσσόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμάρτον σοι. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι· Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ; Καὶ εἰ εἰσπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτοῦ. Ἐξεπαρεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό. Κατ' ἐμοῦ ἐπιθύρουν πάντες

οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι . Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, μή ὁ κοιμώμενος, σὺχί προσθήσῃ τοῦ ἀναστῆναι ; Καί γάρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν ἠλπισα , ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμέ πτερισμόν . Σὺ δέ, Κύριε, ἐλίσσόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς . Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεβέληκας με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ . Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐδωδαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα . Εὐλόγητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα . Γένοιτο, γένοιτο .

ΨΑΛΜΟΣ ΜΑ' . 41.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Οὐν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός . Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεόν, τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα . Πότε ἤξω, καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἅρτας ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν . Πού ἐστιν ὁ Θεός σου ; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ . Ἐν φωνῇ ἀγαλλίασεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος . Ἰνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου ; καὶ ἰνατί συνταράσσεις με ; Ἐλπίσεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσεμαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου . Πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνιῆ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ . Ἀβυσσος ἀβυσσον ἐπικαλεῖται, εἰς φωνὴν τῶν καταβράκτων σου . Πάντες οἱ μετεωρισμαί σου, καὶ τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμέ δεῖλσον . Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτός ὡδή αὐτῷ παρ' ἐμοί . Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου ἔρω τῷ Θεῷ . Ἀντιλήπτωρ μου εἶ . Διατί μου ἐπελάβου ; καὶ ἰνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου ; Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστέα μου, ὠνείδιζόν με

οὐ ἐχθροὶ μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν· Πού ἐστὶν ὁ Θεὸς σου; Ἵνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ Ἵνατί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΒ'. 42.

Τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Κρίνόν μοι, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ρύσαι με. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός κραταίωμα μου, Ἵνατί ἀπώσω με; καὶ Ἵνατί σκυθρωπαῶν πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐξαπίστειλον τὸ φῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτὰ με ὠδήγησαν, καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίου σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεόν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν κιθάρα, ὁ Θεός, ὁ Θεός μου. Ἵνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ Ἵνατί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΓ'. 43.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ο Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀντήγγειλαν ἡμῖν, ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. Ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτοὺς, ἐκάκωσας λαοὺς, καὶ ἐξέβαλες αὐτοὺς. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκλήρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτοὺς. Ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου, καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτισμός τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς. Σὺ εἶ αὐτός ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας ἰακῶβ. Ἐν σοὶ

τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουθενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τέξῳ μου ἐλπιδῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με. Ἐσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθήσόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Νουὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς. Ἐδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς. Ἀπέθου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλήθος ἐν τοῖς ἀλλήλαγμασιν αὐτῶν. Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μνηκτορισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπὴ μου κατεναντίον μου ἐστί, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλοφέν με. Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος. Ταῦτα πάντα ἤλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου. Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἄλλότριον. Οὐχὶ ὁ Θεός ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας. Ὅτι ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγέρθητι, ἵνατί ὑπνοῖς Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος. Ἰνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν, καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν; Ὅτι ἐταπείνωθῃ εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν. Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, τοῖς υἱοῖς
Κορὲ εἰς συνέσειν. ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

Εξπρεῦξάτο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου, καλαμὸς γραμματίως ὀξύγραφου. Ὁραῖος κάλλει παρὰ τὲς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατὲ. Τῇ ὡραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινον καὶ κατευοῦθῃ, καὶ βασιλεύει. Ἐνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, Δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σε πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλείως. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλεον ἀγαλλιάσεως παρὰ τὲς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων· ἐξ ὧν εὐφρανᾷς σε θυγατέρες βασιλείων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρίστη ἡ βασίλισσα, ἐκ δεξιῶν σε, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀκκσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάβου τῆ λαοῦ σου, καὶ τῆ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσασιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλείως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πληροῖαι αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιᾶσαι, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλείως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοί σου, καταθήσεις αὐτοὺς ἀρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαί τῃ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Υ Α Λ Μ Ο Σ ΜΕ'. 45.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Υαλμός τῷ Δαυΐδ.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς ἐντροπαῖς ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ ταῦτα οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεῖσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι, ὅρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἠχῆσαν καὶ ἐταραχθῆσαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὅρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὅρμημα-α εὐφραίνονται τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ. ἠγάσας τὸ σκηνωμᾶ αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶτ'· Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δευτε καὶ ἴδετε ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς· ἀνταναιρῶν πολέμους· μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τέξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. Σχολασατε, καὶ γινώτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· ὑψώθησμαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κυριος τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δόξα, καὶ κῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΥΑΛΜΟΣ Μ5'. 46.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ψαλμός.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλαξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπετάξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τῆς πόδας ἡμῶν. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῷ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. Ὅτι Βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνετῶς. Ἐβα

σίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη· ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνον ἀγίου αὐτοῦ. Ἀρχόντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τῷ Θεῷ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΖ'. 47.

Ὡδὴ τοῖς υἱοῖς Κορέ, δευτέρα Σαββάτου.

Μείγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγία αὐτοῦ. Εὐρίζω, ἀγαλλιᾶμαι πάσης τῆς γῆς· ὅρη Σιών, τὰ πλευρά τοῦ βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλείου τοῦ μεγάλου. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διήλθουσιν ἐπὶ τὸ αὐτό. Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν. Ἐκεῖ ὠδίνουσιν ὡς τικτούσης· ἐν πνεύματι βιαίᾳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσεῖς. Καθάπερ ἤκούσαμεν, οὕτως καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ὑπελάβομεν, ὁ Θεός, τὸ ἐλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. Κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεός, οὕτως καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρας τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου. Εὐφρανθήτω ὁ ὄρος Σιών, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας· ἐνεκεν τῶν χρημάτων σε, Κύριε. Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγῆσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς. Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλθετε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγῆσθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΗ'. 48.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Οἷτε γηγενεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένυς. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσις. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ

πρόβλημα μου. Ἵνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρυγος μου κυκλώσει με. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλοῦτος αὐτῶν καυχώμενοι. Ἀδελφός οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα εαυτοῦ. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζήσεται εἰς τέλος. Οὐκ ὄφεται καταφθοράν, ὅταν ἰδῇ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολύνται. Καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ οἱ πάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε· παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνύητοις, καὶ ὥμοιῶθη αὐτοῖς. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. Ὡς πρόβατα ἐν Ἀδῇ ἔθεντο, θάνατος παίμανε αὐτούς. Καὶ κατακυριεύουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρῶτ', καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ Ἀδῇ· ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν. Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἁδου, ὅταν λαμβάνῃ με. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτοῦ λήφεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταθήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ. Εἰσαλεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄφεται φῶς. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε· παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνύητοις, καὶ ὥμοιῶθη αὐτοῖς.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΘ'. 49.

Τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν· ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς

ὡραιότητις αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν
 καὶ σὺ παρασιωπῇσεται. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται
 καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταίγῃς σφόδρα. Προκαλεῖσθαι τὸν
 ἄνθρωπον ἄνω, καὶ τὴν γῆν, τῷ διακρίναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.
 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους
 τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. Καὶ ἀναγγελοῦσιν
 οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστίν.
 Ἀκουσον, λαὸς μὲν, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρ-
 ρομαί σοι. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, εἰμὶ ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς
 θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν
 ἐστὶ διαπαντός. Οὐδέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχον
 οὐδὲ ἐκ τῶν ποιρνίων σου χιμάρους. Ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πρὸς
 ταῦτα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες.
 Ἐγὼ γὰρ πάντα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡρεῖα
 ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. Ἐὰν πεινάσω, σὺ μὴ σοι εἴπω
 μὴ γάρ ἐστιν ἡ οἴκουμένη, καὶ το πλῆρωμα αὐτῆς.
 φάγωμαι κρέα ταύρων, ἡ αἷμα τράγων πίνωμαι; Ὁ
 τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεις, καὶ ἀπόδος τῷ Ὑψίστῳ
 εὐχάς σου. Καὶ ἐπικάλισαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου,
 ἐξελευμαί σε, καὶ δοξάσεις με. Τῷ δὲ ἀμαρτωλῷ εἶπε
 ὁ Θεός· Ὑπατί σου ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλ-
 βάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; Σὺ δὲ
 ὡς παιδεῖαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς το
 πίσω. Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ
 μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ στόμα σου ἐπλεό-
 κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητας. Κα-
 μένος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατεκαλεῖς, καὶ κατὰ τοῦ
 τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον· ταῦτα ἐποίησας, καὶ
 οὐκ οἴγησα. Ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαι σοι ὅμοιος· ἐλε-
 σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἀμαρτίας.
 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μὴ
 ἀρπάσῃ, καὶ σὺ μὴ ἢ ὁ ρυόμενος. Θυσία αἰνέσεως δοξά-
 με, καὶ ἐκεῖ ὁδός, ἣ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμός τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐ-
τὸν Νάθαν τὸν Προφῆτην, ὥνικα εἰσήλθε πρὸς Βηρ-
σαβὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίου.

Ἐλίσσον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἑλκὺς σου· καὶ κατὰ
τὸ πλήθος τῶν σέκτισμάων σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Σαί μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικῆσῃς ἐν τῷ
κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν
ἠγάπησας· τὰ ἄθλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδή-
λωσάς μοι. ῤαντίεις με ὑσώπῳ, καὶ καθαριοθήσομαι·
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι
ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστιά τεταπει-
νωμένα. Ἀποστρέψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρ-
τιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ὀνομίους μου ἐξάλειψον. Καρ-
δίαν καθαρὰν κτίσιν ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς
ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου,
καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους
τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῥαί
με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀ-
γαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε,
τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἰνέσιν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυ-
τώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντε-
τριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην
ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει. Ἀγαθονον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὅλο-
καυτώματα . Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύ-
σους .

Δόξα, καὶ νῦν . Ἀλληλουϊα .

ΨΑΛΜΟΣ ΝΑ'. 51.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν
Ἰδουμαῖον, καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἶπεῖν αὐτῷ·
Ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ .

Τί ἐγκανχᾶ ἐν κακίᾳ, ὁ δυνατός, ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡ-
μέραν ; Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου, ὥσει ξυρόν ἡκό-
νημένον ἐποίησας δόλον . Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθῶν
σύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τοῦ λαλῆσαι δικαιοσύνην . Ἠγάπησας
πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν . Δι-
τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλει σε, καὶ μετα-
ναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐν
γῆς ζώντων . Ὁφονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπὶ
αὐτὸν γελάσουσι καὶ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος, ὃς οὐκ
ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ . Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλη-
θει τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεθυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι
αὐτοῦ . Ἐγὼ δὲ ὥσει ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τῷ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, κα-
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος . Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν
αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρο-
στὸν ἐναντίον τῶν ὀσίων σου .

ΨΑΛΜΟΣ ΝΒ'. 52.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελέθ, συνέσεως τῷ Δαυίδ .

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός . Διεφθάρ-
ησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀ-
γαθόν . Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συναιών, ἢ ἐκζητῶν τὸν
Θεόν . Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἡχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν

ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου· Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβου, οὐδ' οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκορπίσεν ὅσα ἀνθρωπαρέσκων· κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέφει τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'. 53.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως, τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους, καὶ εἶπεν τῷ Σαούλ· Οὐκ ἰδοὺ Δαυΐδ κέκρυπται παρ' ἡμῶν;

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνόν με. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι ἄλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεός βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποσρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευson αὐτούς. Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ'. 54.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, συνέσεως τῷ Δαυΐδ.

Ενώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν θένειν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθη ἐν τῇ ἀδολεισσίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλῶν. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί,

καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ, Φόβος καὶ τρόμος ἤλ-
θεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψε με σκότος. Καὶ εἶπα· Τίς δώσει
μοι πτέρυγας ὥστε περιστράς; καὶ πετασθήσομαι, καὶ κα-
ταπαύσω. Ἴδού, ἐμαχρυνα φυγαδεύων, καὶ νύλισθην ἐν
τῇ ἐρήμῳ, Προσεδεχόμενην τὸν Θεόν, τὸν σῶζόντά με ἀπὸ
ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταγίδος. Καταπέντισεν, Κύριε,
καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ
ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει, Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐ-
τὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μεσῷ
αὐτῆς, καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλειπεν ἐκ τῶν πλατειῶν
αὐτῆς τόκος καὶ δόλος, Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ἀνείδισαί με, ὑ-
πάνευχα ἂν. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονη-
σεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἀνθρώπε ἰσοψύχε, ἡγε-
μῶν μου, καὶ γνωστὴ μου, Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλυκανάς μοι
ἐδίσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ἡμῶσι.
Εἴθετω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾗ-
δου ζῶντες. Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν
μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεόν ἐκίκραθα, καὶ ὁ Κυ-
ριος εἰσέκουσέ μου. Ἐσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας
ἐκηγήσομαι καὶ ἀπαγγεῖλῃ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς
μου. Ἀντρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγι-
ζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν οὐν ἐμοί. Εἰσακούσεται
ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰῶ-
νων. Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀνταλλάγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθη-
σαν τὸν Θεόν· ἐξέτινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδό-
ναι, Ἐδεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διμερίσθησαν
ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι
αὐτῶν. Ἠπαλύθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ
αὐτοὶ εἰσι βολίδες. Ἐπὶ ῥῆψαν ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν
σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σά-
λον τῷ δικαίῳ. Σὺ δὲ, ὁ Θεός, κατάξεις αὐτούς εἰς φρίκα
διαφθορᾶς. Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιέτητος οὐ μὴ ἡμι-
σεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ, Κύριε, ἐλπίζω ἐπὶ σέ.
Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα.

Κ Α Θ Ι Σ Μ Α Ο Γ Δ Ο Ο Ν .

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ'. 55.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμα-
κρυμμένου, τῷ Δαυὶδ εἰς σπηλογραφίαν, ὅποτε ἐκρά-
τησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ'.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατέπάτησέ με ἄνθρωπος, ὄλην
τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐθλίψέ με. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί
μου ὄλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ
ὑψους. Ἡμέρας εὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιδῶ ἐπὶ σέ. Ἐν
τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἠλπισα, εὐ
φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σὰρξ. Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς
λόγους μου ἐδδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ
αὐτῶν εἰς κακόν. Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοῖς,
τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν. Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυ-
χήν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτοῦς, ἐν ὀργῇ λαοὺς
κατάξεις. Ὁ Θεός, τὴν ζωὴν μου ἐξηγγειλά σοι, ἔθου τὰ
δάκρυά μου ἐνώπιόν σε. Ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπι-
στρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐν ἡ αὖ ἡμέρᾳ ἐ-
πικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνω, ὅτι Θεός μου εἶ σύ. Ἐπὶ τῷ
Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον· ἐπὶ τῷ
Θεῷ ἠλπισα, εὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σε. Ὅτι ἐρρύσω
τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων,
καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος, εὐαριστήσω ἐνώ-
πιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΣ'. 56.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυὶδ εἰς σπηλογρα-
φίαν, ἐν τῷ αὐτῶν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαουλ
εἰς τὸ σπήλαιον.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ
ψυχὴ μου. Καὶ ἐν τῇ σκιά τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιδῶ, ἵως

οὐ παρέλθη ἡ ἀνομία. Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν ἐνεργηθέντά με. Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τῆς καταπατούντας με. Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀληθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσων σκύνων· ἐκοιμήσθην τεταραγμένος. Τίσι ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα. Ὑψώσθῃ ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου. ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου· ἄσσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. Ἐξηγέρσθῃ ἡ δόξα μου, ἐξηγέρθῃ ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξηγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώσθῃ ἐπὶ τῆς οὐρανοῦς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΖ'. 57.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διασθίρης· τῷ Δαυὶδ εἰς σπηλογραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθείας κρίνετε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ. θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τῆς ὀφείας, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βύσσης τὰ ὦτα αὐτῆς. Ἦτις ἐκείσακουσται φωνῆς ἐπαδόντων, φαρμακοῦται φαρμακευομένη παρά σοφου. Ὁ Θεός συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος. Ἐξουθενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον· ἐντενέ· τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὐ ἀσθενήσουσιν. Ὅσοι κηρὸς ταχεῖς ἀνταναιρεθήσονται· ἔπεισε πῦρ ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔκ εἶδον τὸν ἥλιον. Πρὸ τῆς συνιέναι τὰς ἀκάνθας αὐτῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴ-

δη ἐκδίκησιν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος· Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΗ'. 58.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης· Τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὅποτε ἀπίστειλε Σαουλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

Εξελού με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσαί με. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. Ὅτι ὁδὲ ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμέ κραταιοί. Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἀμαρτία μου, Κύριε· ἀνευ ἀνομίας ἔδραμον, καὶ κατεύθυνα. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε· καὶ σὺ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Πρόσχευ τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη· μὴ αἰκτερήσης πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Ἐπιστρέφουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Ἰδοὺ, αὐτοὶ ἀποφθίγγονται ἐν τῷ στόματι αἰετῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσε; Καὶ σὺ, Κύριε, ἐκγελάσεις αὐτὸς, ἐξουθενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· ὁ Θεὸς μου, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με. Ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· μὴ ἀποκτείνης αὐτούς, μὴ ποτε ἐπιλάβωνται τοῦ νόμου σου. Διασκορπίσον αὐτούς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτούς ὁ ὑπερηφανιστής μου, Κύριε. Ἀμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειρῶν αὐτῶν· καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ, ἐν ἔργῃ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι. Καὶ γνώσονται, ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακώβ, καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέφουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγῆναι

ἐὼν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ δὲ ἄσομαι
τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου.
Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγὴ μου, ἐν ἡμέ-
ρᾳ θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ - ὅτι σὺ ὁ Θεός
ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου τὸ ἔλεός μου..

ΨΑΛΜΟΣ ΝΘ΄. 59.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησαμένοις - εἰς σταλαγραφίαν
τῷ Δαυὶδ, εἰς διδαχὴν, ὅποτε ἐνεπύοις τὴν Μεσο-
ποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβαῖ, καὶ ἐπέσρε-
ψεν Ἰωαβ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδῶμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν
Ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας..

Ο Θεός ἀπώσω ἡμᾶς, καὶ καθέλες ἡμᾶς - ὠργίσθης,
καὶ υἱκετήρησας ἡμᾶς. Συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάρ-
ξας αὐτήν, ἵσται τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.
Ἐδείξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατα-
νύξεως. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημεῖωσιν, τῷ φυγεῖν
ἀπὸ προσώπου τῆς οὔρου. Ὅπως ἂν ῥυθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου,
σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ Θεός ἐλάλησεν
ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ - Ἀγαλλιάσομαι, καὶ διαμετρήσω Σίκιμα,
καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γα-
λααδ, καὶ ἐμὰς ἐστὶ Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ πραταίωσις
τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεὺς μου, Μωαβ λεδὴς τῆς
ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου -
ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν πε-
ριοχῆς; ἢ τίς ἀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; Θυγὲν οὐ ὁ
Θεός, ὁ ἀπώσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελήσθη ὁ Θεός ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν; Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ μα-
ταίᾳ σωτηρίᾳ ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν,
καὶ αὐτός ἐξουθενώσει τοὺς θλιβόντας ἡμᾶς..

ΨΑΛΜΟΣ Ε΄. 60.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαυὶδ.

Εἰσακούσον ὁ Θεός, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προ-
ευχῇ μου. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκίκραξα,

τῷ ἀκηδίασαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με· Ὁ-
 ἤγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος, ἀπὸ προ-
 σέως ἐχθροῦ. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τὰς αἰώ-
 νας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκίπτῃ τῶν πτερυγῶν σου. Ὅτι σὺ,
 Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς
 δοουμένοις τὸ ὄνομά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλείως
 προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτῶς ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. Δια-
 λευεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀληθείαν αὐ-
 τοῦ· τίς ἐκζητήσει; Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰώ-
 νας, ταῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΑ΄. 61

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδοιῶν, ψαλμός τῷ Δαυΐδ.

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγίσαιτο ἡ ψυχὴ μου; παρ' αὐτοῦ γάρ
 ὁ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ αὐτός Θεός μου, καὶ Σωτήρ
 μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον. Ἔως
 ὅτε ἐπιτίθεισε ἐπ' ἀνθρώπου; φρονεῖτε πάντες ὑμεῖς, ὡς
 τοιχοῦ κεκλιμένῳ, καὶ φραγμῷ ὥσμενῳ. Πλὴν τὴν τιμὴν
 μου ἰβουλεύσαντα ἀπίσασθαι, ἔδραμον ἐν δίψῃ· τῷ σπῳ-
 ατι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρᾶντο.
 Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγητι ἡ ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑ-
 πομονή μου. Ὅτι αὐτός Θεός μου, καὶ Σωτήρ μου, ἀντιλή-
 πτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω. Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν
 μου, καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θεός τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλ-
 πίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ
 λαῶν, ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ
 Θεός βοηθός ἡμῶν. Πλὴν μάταιοι υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
 φευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς· τοῦ ἀδικῆσαι
 αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν,
 καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος εἴαν ῥῆν, μὴ προσ-
 τίθεισε καρδίαν. Ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός· δύο ταῦτα ἤ-
 κουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ, καὶ σου, Κύριε, τὸ ἔλεος·
 ὅτι σὺ ἀπεδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐταῖ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ'. 62.

Τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῆς Ἰουδαίας.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω. Ἐδίψῃσίν σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου· ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀδάτῳ καὶ ἀνύδρῳ. Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὠφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου, καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε. Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ ἀτίας καὶ πιότητος ἐμπληθεῖν ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσι αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνεύον σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου· καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σε ἀγαλλιᾶσθαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσειεύονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπεκῶν ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεργάγη στόμα λαλούντων ἀδίκων.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΓ'. 63.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμός τῷ Δαυίδ.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς προσευχῆς μου, ἐν τῷ θέεσθαί με πρὸς σέ· ἀπὸ φόβου ἐχθρῶν ἐξελθὲ τὴν ψυχὴν μου. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν. Οἱ τινες ἠκόνησαν ὡς ρομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, πρᾶγμα πικρὸν, τὸ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον. Ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται· ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν. Διηγῆσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα· εἶπον· Τίς ὀφεται αὐτῆς; Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις. Προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα· καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός. Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν.

καὶ ἐξηγοθὲν ἔσαν ἐπ' αὐτὰς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς· καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. Καὶ ἀνῆγγειλαν τὰ ἔργα τῷ Θεῷ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλπει ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΔ' 64.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμός ὡδῆς τῷ Δαυίδ.

Ὡς δὲ Ἰερემίου καὶ Ἰεζικιήλ, καὶ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας,
ὅτε ἐμελλον ἐκπορεύεσθαι.

Σαί πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ. Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ ἤξει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερδυναμώσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πληθυσόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ, περιεζωμένος ἐν δυναστείᾳ· ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἦχος κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται; Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέ-
ρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωίας καὶ ἐσπέρας τέρψεις. Ἐπισκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. Ὁ ποταμός τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὕδατων· ἠτοιμάσας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία. Τὰς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνῆαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πιδία σε πληοθήσονται πίδακτος. Πιανθήσονται τὰ ὠρεῖα τῆς ἱρῆμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πλη-
θύνουσι αἶτον· κειράζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ'. 65.

Εἰς τὸ τέλος, ὡδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

Αλλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε ὃν τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ, ὅτε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτῷ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φο-
βερά τὰ ἔργα σε· ἐν τῷ πληθύνει τῆς δυνάμεώς σε ψεύσονται σε
οἱ ἐχθροί σε. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτω-
σάν σοι· ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σε, Ὑψίστη. Δεῦτε, καὶ
ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερός ἐν βελαιῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων. Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν
ποταμῷ διελεύσονται ποδί. Ἐκεῖ εὐφρανθήσόμεθα ἐπ' αὐτῷ
τῷ διαπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραίνοντες, μὴ ὑ-
ψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. Τὸ θρῆνον τὴν
ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ θύοντος εἰς σάλον τοὺς πόδας
μου. Ὅτι ἰδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός· ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς
πυροῦται τὸ ἀργύριον. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθε
θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ
ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν
σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ὡς
διέστειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ
θλίψει μου. Ὀλοκαυτώματα μεμειλωμένα ἀνοίσω σοι, με-
τὰ θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.
Δεῦτε, ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβού-
μενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν τῷ
στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὤψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.
Ἀδικίαν εἰ' ἐθιῶρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου
Κύριος. Διὰ τοῦτο εἰσέκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπί-
στησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΣ'. 66.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμός ψάλλῃς τῷ Δαυὶδ.

Ο Θεὸς οἰκτερήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γινώ-
ναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πάσῃ ἐθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
Ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσαν
σοι λαοί πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἐ-
θνη, ὅτι κρινεῖς λαούς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἐθνη ἐν τῇ γῇ ὀ-
δηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολο-
γησάσθωσαν σοι λαοί πάντες· γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.
Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ
Θεός, καὶ φοδηνήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΖ'. 67.

Εἰς τὸ τέλος. Ὡδῆς ψαλμός τῷ Δαυίδ.

Αναστῆτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς
ἐκλείπει καπνὸς ἐκλείπεται· ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώ-
που πυρός, αὕτω ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου
τῷ Θεῷ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν· ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον
τῷ Θεῷ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσυνῇ. Ἀσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ἀδοποιήσατε τῷ ἐπιδοκῆσθαι ἐπὶ θυμῶν,
Κύριος ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἀγαλλιάσθω ἐνώπιον αὐτοῦ· ταραχθή-
τωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κρι-
τοῦ τῶν χηρῶν. Ὁ Θεός ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὁ Θεός κατοι-
κίζει μονατρόπως ἐν οἴκῳ. Ἐξάγων πεπιδημένους ἐν ἀνδρείᾳ,
ἐμοίως τὰς παραπικραίοντας, τὰς κατοικῆντας ἐν τάφοις. Ὁ
Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τῷ λαῷ σε, ἐν τῷ διαβαί-
ναι σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἦ ἰστίσθη, καὶ γὰρ οἱ ἔρμαιοι ἔσταξαν,
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ
Ἰσραὴλ. Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ
σου· καὶ ἡσθήνησι, αὐτοὶ δὲ κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ῥῶα σου

κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ
 πτωχῷ, ὁ Θεός. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις
 δυναμει πολλῇ· Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ,
 τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελίσθαι σκῦλα. Ἐὰν κοιμηθῇτε ἀ-
 νάμειον τῶν κληρῶν, πτέρυγες περισερᾶς περιηργυρωμένοι,
 καὶ τὰ μεταφορεῖα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου. Ἐν τῷ δια-
 στέλλειν τὸν Ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθῇσονται
 ἐν Σελμῶν. Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὅρος πῖον, ὅρος τετυρωμένον,
 ὅρος πῖον. Ἰνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὅρος
 ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ γὰρ ὁ Κύριος
 κατασκηνώσει εἰς τέλος. Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον,
 χιλιάδες εὐθυσούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾷ ἦν, ἐν τῷ
 ἁγίῳ. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχμαλωτεύσας αἰχμαλωσίαν, ἔλα-
 βες δόγματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κα-
 τασκηνώσαι. Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος
 ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτη-
 ρίων ἡμῶν. Ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σῶζειν, καὶ τοῦ Κυ-
 ρίου Κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου. Πλὴν ὁ Θεός συν-
 θλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριγῶς διαπορευομέ-
 νων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν. Εἶπε Κύριος· Ἐκ Βαβυλῶν ἐπι-
 στρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. Ὅπως ἂν βαψῇ
 ὁ πῦρ σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν
 παρ' αὐτῷ. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαι σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι
 τοῦ Θεοῦ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ. Προέφθασαν
 ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανι-
 στριῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πη-
 γῶν Ἰσραὴλ. Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχον-
 τες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες
 Νεφθαλείμ. Ἐντελεῖται ὁ Θεός τῇ δυνάμει σου· δυναμώσου,
 ὁ Θεός, τὸ πῦρ, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σε ἐπὶ
 Ἱερουσαλὴμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς
 θηρίοις τὴν καλάμην, ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δα-
 μάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς διεδοκιμασμένους
 τῷ ἀργυρίῳ. Διασκορπίσον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλου-
 τα· ἤξουσι πρόσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προσφθάσει χεῖρα

αὐτῆς τῷ Θεῷ. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἄσατε τῷ Θεῷ, ψά-
λατε τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐπιβεβηκότῃ ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τῶ οὐρανοῦ
κατὰ ἀνατολάς. Ἰδοὺ, δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνά-
μειος. Δότε δόξαν τῷ Θεῷ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέ-
πεια αὐτῆς, καὶ ἡ δύναμις αὐτῆς ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμασὸς
ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει
δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ'. 68.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων.

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθosan ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
Ἐνέπαγην εἰς ἵλυν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. Ἦλ-
θον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταγίγς κατεπόντισέ
με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐδραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλι-
πον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.
Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισθν-
τῆς με δωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκον-
τές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγουν. Ὁ Θεός,
σύ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαι μου ἀ-
πὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυρθείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑ-
πομείνοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων. Μὴ δὲ ἐντρα-
πείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ. Ὅτι
ἐνεκά σου ὑπῆνεγκα ὄνειδισμὸν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρό-
σωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου,
καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴ-
κου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε
ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθήμην τὸ ἐν-
δομά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ'
ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πυλαῖς, καὶ εἰς ἐμέ ἔψαλ-
λον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ,
Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεός, ἐν τῷ πληθύνει τοῦ ἐλπίου

σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σώσεν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυθθῆν ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθύων τῶν ὕδατων. Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μὴδὲ καταπίετω με βυθός, μὴδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσακουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρημῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχευε τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥυσάει με. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ἐνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπὴν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με· ἐνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχῇ μου, καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα σὺλλυπούμενον, καὶ οὐκ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐκ εὔρον. Καὶ ἴδωκαν εἰς τὸ βρῶμά με χολῆν, καὶ εἰς τὴν δίψαν με ἐπότισάν με ὄξος. Γεννῶντω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθῆνται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὲς σύγκαμψον. Ἐκχρεὼν ἐπ' αὐτούς τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβει αὐτούς. Γεννῶντω ἡ ἑπαυλὶς αὐτῶν ἡρηρωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἴστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι ὅν σου ἐπάταξας αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκάν. Πρόσθετε ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπισιθίζωσάν ἐν δικαιοσυνῇ σε. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζωόντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχός καὶ ἀλγῶν εἰμὶ ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλαβοίτο μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὥδης, μεγαλυνῶ αὐτόν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἄριστοι τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλὰς. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Ὅτι εἰσέκουσε τῶν πεινῶν ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπειδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσιν. Αἰνεσάτωσαν αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεός σώσει τὴν Σιών, καὶ εἰς κοδομνηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ

κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθίξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυΐδ, εἰς ἀνάμνησιν,
εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λιγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοηθήσόν μοι. Βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἰ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΛΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ Ο'. 70.

Τῷ Δαυΐδ, ψαλμός τῶν υἱῶν Ἰωναθάβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Επὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθῇς εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ρῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με. Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, καὶ σῶσέν με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς τόπον ἔχυρόν τοῦ σῶσαί με. Ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἰ σύ. Ὁ Θεός μου, ρῦσαί με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομούντος καὶ ἀδικούντος. Ὅτι σὺ εἰ ἡ ὑπεμονή μου, Κύριε· Κύριε, ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου. Ἐπὶ σέ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἰ σκεπαστής. Ἐν σοὶ ἡ ὑμνήσις μου διαπαντός· ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταῖός. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν

μεγαλοπρέπειάν σου. Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἐδουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ, λέγοντες· Ὁ Θεὸς ἐγκατέλειπεν αὐτόν· καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος. Ὁ Θεὸς μὲ, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ Θεὸς μὲ, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Αἰσχυρῆτήσωσαν καὶ ἐκλίπῃσωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι. Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπῶ ἐπὶ σέ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰνεσίαν σου. Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου. Ὅτι οὐκ ἔγνων πραγματείας· εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου. Ὁ Θεὸς μου, ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητος μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου. Καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου, ὁ Θεὸς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ἐως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου, τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ. Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου, ὁ Θεός, ἕως τῶν ὑψίστων, ἃ ἐποίησας μοι μεγαλεῖα· ὁ Θεός, τίς ὁμοίός σοι; Ὅσας ἐδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς· καὶ ἐπιστρέψας ἐξωποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀδύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με. Ἐπλεόνας ἐπ' ἐμέ τὴν μεγαλωσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, ἐκ τῶν ἀδύσσων τῆς γῆς, πάλιν ἀνήγαγές με. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀληθείάν σου, ὁ Θεός· ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τῷ Ἰσραὴλ. Ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλη μου ὅταν ψάλλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου, ἣν ἐλυτρώσω. Ἐτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου· ὅταν αἰσχυρῶσι καὶ ἐντροπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΘΑ'. 71.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς Σαλωμών, ψαλμός τοῦ Δαυὶδ.

Ο Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὲς, καὶ τὴν δικαιο-

σύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρίνει τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεάς γενεῶν. Καταθήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως ποταμῶν τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπίπτουν Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοὺν λείξουσιν. Βασιλεῖς θαρσεῖς καὶ ἡῆσοι δῶρα προσοίσουσιν, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαδὰ δῶρα προσάξουσιν. Καὶ προσκυνήσασιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ ἀνάσπου, καὶ πένητα, ὃ οὐχ ἠπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τοκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἐντιμὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζησεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύχονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἀκρῶν τῶν ὄρεων· ὑπεραρθῆσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξαυθησουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χορτὸς τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογηταῖον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΒ'. 72.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ υἱοῦ Ἰεσσαί.
Ψαλμός τῷ Ἀσάφ, ὡδή πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

Ος ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθείαι τῇ καρδίᾳ.
Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγου ἐξεχύθη τὰ διαθήματά μου. Ὅτι ἐξήλωσε ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερίωμα ἐν τῇ μαστιγι αὐτῶν. Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται. Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς τέλος, περιεβαλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν. Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στίατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διήλθον εἰς διάθεσιν καρδίας. Διανοήθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν. Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαὸς μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον· Πῶς ἔγνω ὁ Θεός· καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ; Ἰδοὺ, οὗτοι οἱ ἀμαρτωλοὶ, καὶ εὐθηνούντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλούτου. Καὶ εἶπα· Ἀρα ματαίως ἰδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου. Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἐλεγχὸς μου εἰς τὰς πρώτας. Εἰ ἐλεγον· Διηγησομαι οὕτως· ἰδὲ, τῇ γενεᾷ τῶν νιῶν σου ἵσυνθέτηκα. Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γινῶναι, τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου. Ἔως οὐ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν. Πλὴν διὰ τὰς ἀσελίότητας αὐτῶν, ἔθου αὐτοῖς κακὰ· κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἑξαπῖνα; ἐξέλιπον, ἀπώλοντο, διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ὡσεὶ ἐνύπμιον ἐξεγειρομένου, Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδιά μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλαιώθησαν· καὶ γὰρ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνω. Κτηνώδης ἐγενήθη παρὰ σοί· καὶ γὰρ διαπαντὸς μετὰ σοῦ. Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς

δεξιᾶς μου, καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με. Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ; καὶ παρὰ σέ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδιά μου, καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου, ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολούνται· ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ, κτίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου, τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς αἰνίσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΓ'. 73.

Συνείσως τῷ Ἀσάφ.

Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπόσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόδικα νομῆς σου; Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου· ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἐπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερψηφίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἀγίῳ σου. Καὶ ἀνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἐθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἐξοδὸν ὑπεράνω. Ὡς ἐν ὄνυμῳ ξύλων, ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πορὶ τὸ ἀγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβηλωσαν τὸ σκηνώμα τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· Δεῦτε, καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτάς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν, ἕκ ἐστιν ἐτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς ἔγνωσεται ἐτι. Ἐως ποτε, ὁ Θεός, ὄνειδεῖ ὁ ἐχθρὸς, παρεξυνεῖ ὁ ὑπεναντίας τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἰνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσῃ τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, ἐργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος,

ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς ταῖς Αἰθίοφι. Σὺ διέρρηξας
 πηγὰς καὶ χειμάρρους, οὐ ἐξήρανας ποταμούς· Ἡθάρ. Σὺ
 ἐσιν ἡ ἡμέρα, καὶ σήμερον ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν
 καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς· θέρους καὶ
 ἔαρ, σὺ ἐπλασας αὐτά. Μνησθῆτι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνειδισε
 τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ
 παραδῶς τοῖς θνητοῖς ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυ-
 χῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεπον εἰς
 τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσχοτισμένοι τῆς
 γῆς οἰκὼν ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ
 κατησχυμένος, πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.
 Ἀνάστα, ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου, μνησθῆτι τοῦ
 ὠνειδισμού σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐ-
 πιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἢ ὑπερηφανία τῶν
 μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΔ'. 74.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, ψαλμὸς ὁδῆς τῷ Ἀσάφ.

Εξομολογησάμεθά σοι, ὁ Θεός, ἐξομολογησάμεθά σοι, καὶ
 ἐπικαλεσάμεθα τὸ ὄνομά σου. Διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυ-
 μάσιά σου. Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ. Ἐτά-
 κη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· ἐγὼ ἐσπερέω-
 σα τοὺς σκύλους αὐτῆς. Εἶπα ταῖς παρανομοῦσι· Μὴ πα-
 ρανομεῖτε, καὶ ταῖς ἀμαρτάνουσι, Μὴ ὑψέτε κέρας. Μὴ ἐπαί-
 ρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τὸ Θεοῦ
 ἀδικίαν. Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ θυσμῶν, οὔτε ἀπὸ
 ἐρήμων ὀρέων· ὅτι ὁ Θεός κριτὴς ἐστίν. Τοῦτον ταπεινοί, καὶ
 τοῦτον ὑψοί· ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου οἶνου ἀκράτου,
 πλήρες κεράσματος. Καὶ ἐκλινεν ἐκ τούτου εἰς τούτο, πλὴν
 ὁ πρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη, πίνονται πάντες οἱ ἀμαρ-
 τωλοὶ τῆς γῆς. Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ
 τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν
 συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΕ'. 75.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμός τῷ Ἀσάφ,
ὡδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Φωτίζεις σὺ θάυμαστῶς ἀπὸ ὁρέων αἰωνίων· ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ. Ὑπνωσαν ὕπνου αὐτῶν, καὶ οὐκ εὔρου σὺδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τῆς πλῆθους ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, ὁ Θεός Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιδεδηκότες τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι, ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου; Ἐκ τῆς ἔρανθ' ἡκέτισας κρίσιν· γῆ ἐφοβήθη καὶ ἥσυχασεν. Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν, τοῦ σῶσαι πάντας τῆς πρᾶξις τῆς γῆς. Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίας ἐορτάσει σοι. Εὐχάσθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλω αὐτῆς οἴσουσι ὁῶρα. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοὺς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΣ'. 76.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθῆμ, ψαλμός τῷ Ἀσάφ.

Φωνὴ μὲ πρὸ Κυρίου ἐκέκραξα, φωνὴ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεόν ἐξέζητήσα, ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου· ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην, ἠδολέσχῃσα, καὶ ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακᾶς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τὸς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τῆς εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἥ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεισε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Μὴ ἐπιλήσει

ται τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτῇ τοὺς οἰκτιρμὰς αὐτῆς; Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὐτὴ ἡ ὀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τῆς Ὑψίστης. Ἐμνησθὲν τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεός μέγας, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; οὐ εἶ ὁ Θεός ἐπαιῶν θαυμασίων. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. Εἶδον σὲ ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδον σὲ ὕδατα, καὶ ἐφοδύθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλήθος ἡχῆς ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται· φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. Ἐφανῶν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ αἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη, καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοὶ σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἔχνη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὁδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΖ'. 77.

Ἀρμονίης Ἱερῆς μελιχρῆς ᾠσματα Δαυὶδ.
Συνέσεις τῷ Ἀσάφ.

Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου, κλίνετε τὸ αὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθιγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. Ὅσα ἠκούσαμεν, καὶ ἐγνώμεν αὐτά, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν, εἰς γενεὰν ἐτίραν. Ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνίσεις τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε. Καὶ ἀνίστησι μαρτύριοι ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ. Ὅσα ἐντείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τοῦ γνωρίσαι αὐτά τοῖς υἱαῖς αὐτῶν, ὅπως ἂν γινῶ γενεὰ ἐτέρα. Τίτοι οἱ τεθησάμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγέλλουσιν αὐτά τοῖς υἱαῖς αὐ-

τῶν Ἰνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάβωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολαῖς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Ἰνα μὴ γένωνται, ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα. Γενεὰ, ἣτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστῶθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Υἱοὶ Ἑβραῖμ ἐντεινόντες καὶ βάλλοντες τόξοις, ἐπράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠδουλήθησαν πορεύεσθαι. Καὶ ἐπιλάβοντο τῶν ἐνέργειῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυμασίων αὐτῶν, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς. Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμασία, ἐν γῇ Αἰγύπτῃ, ἐν πεδίῳ Τάνεως. Διῆρνήξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἄσκον. Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός. Διῆρνήξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμὸς ὕδατα. Καὶ προσέθεντο ἐπὶ τοῦ ἀμαρτάνειν αὐτῷ, παρεπίκραναν τὸν Ὑψιστον ἐν ἀνύδρῳ. Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν. Καὶ κατεκλήθησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπον· Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ; Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρ ῥοὶ κατεκλύσθησαν. Μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι, ἢ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ; Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος, καὶ ἀνεδάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἠλπίσαν ἐπὶ τῷ σωτήριον αὐτοῦ. Καὶ ἐντείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε. Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἰδῶκεν αὐτοῖς. Ἄρτον Ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πληρομήν. Ἀπῆρε ὕψους ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίθα. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χεῖν σάρκα, καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά. Καὶ ἐπέπεσον ἐν μίᾳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνομάτων αὐτῶν. Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐνιπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν

αὐτῶν ἠνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν. Ἐτι τῆς βρώσεως οὐσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τῷ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν. Ἐν πᾶσι τούτοις ἡμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ. Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαίότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς. Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτόν, καὶ ἐπιστρέφον, καὶ ὤρριζον πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς Ὑψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι. Καὶ ἠγάπησαν αὐτόν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψύσαντο αὐτῷ. Ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπισβώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτῇ. Αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτίρμων, καὶ ἰλάσκειται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ. Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέφαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαῶσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον, καὶ οὐκ ἐπιστρέφον. Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτόν ἐν τῇ ἐρήμῳ; παρώργισαν αὐτόν ἐν γῇ ἀνύδρῳ; Καὶ ἐπέσρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἅγιον τῷ Ἰσραὴλ παρώξυναν. Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτὰς ἐκ χειρὸς θλιβόντος. Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτῆς, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Ἱάβεως. Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμούς αὐτῶν, καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνέμυϊαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρουσίῃ τοὺς καρπούς αὐτῶν, καὶ τοὺς πόρους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλαζῇ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχυνι. Καὶ παρέδωκεν εἰς χαλαζάν τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν τῷ πυρί. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν, ἀποστολὴν δὲ ἀγγέλων πονηρῶν. Ὡς αὖ ποίησε πρίβον τῇ ὀργῇ αὐτῇ καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ αἱ-

παρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν, ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποιμνιον ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδεδιλίασαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο, ὃ ἐκτίσαστο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχολίῳ κληροδοσίας. Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασι αὐτῶν τὰς φυλαὶς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπείρασεν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο. Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλοπιτοῖς αὐτῶν παρεξήλωσαν αὐτόν. Ἦκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σιλωμ, σκηνώμα, ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχύον αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτῆς ὑπερεῖδε. Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραιπαλῆκώς ἐξ οἴνου. Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπώσατο τὸ σκηνώμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο. Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών, ὃ ἠγάπησεν. Καὶ ὠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὴν ἀγίαν αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτῆς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτόν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων, ἐξόπισθεν τῶν λογενομένων ἔλαβεν αὐτόν. Ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δῆλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτῆς. Καὶ ἐποίμανεν αὐτὴς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς συνάσεσι τῶν χειρῶν αὐτῆς ὠδήγησεν αὐτὴς.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΗ'. 78.

Τῷ Ἀσάφ.

Ο Θεός, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Ἔθεντο Ἱερουσαλήμ ὡς ὀπωροφυλάκειον· ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μωκτηρισμός καὶ χλευασμός τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἔως πότε, Κύριε, ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ἕλός σου; ἔκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτῶν ἠρήμωσαν. Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχύ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτώχευσάμεν σφοδρὰ. Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἐλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Μὴ ποτε εἰπῶσι τὰ ἔθνη· Πᾶς ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου· εἰσελθίτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμός τῶν πεπεδημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων. Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν, ὃν ὠνεΐδισάν σε, Κύριε. Ἡμεῖς δὲ λαὸς σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου· ἀνθομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἰνείαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΘ'. 79.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον
τῷ Ἀσάφ, ψαλμός ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

Ο ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουδὶμ, ἐμφάνηθι

ἐναντίον Ἐφραίμ, καὶ Βενιαμίν, καὶ Μανασσῆ. Ἐξέγειρον
τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. Ὁ Θεός,
ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπον σου, καὶ σω-
θήσομεθα. Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ
ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου; Ὑπομείψῃς ἡμᾶς ἄρτον δα-
κρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ; Ἔβου ἡμᾶς
εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυ-
κτῆσιν ἡμᾶς. Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον
ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθήσομεθα. Ἀμ-
πελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευ-
σας αὐτήν. Ὀδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευ-
σας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. Ἐκαλυψεν
ἄρη ἡ σκιά αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους
τοῦ Θεοῦ. Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ
ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς. Ἰνατί καθίπλες τὸν
φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτήν πάντες οἱ παραπορευό-
μενοι τὴν ὁδόν; Ἐλυμῆναιτο αὐτήν ὡς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μο-
νιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν. Ὁ Θεός τῶν δυνάμεων,
ἐπέσρεψον δὴ, καὶ ἐπίδωξον ἐξ οὐρανό καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκε-
ψαι τὴν ἄμπελον ταύτην. Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἥν ἐφύ-
τευσεν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας
σεαυτῷ. Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη ἀπὸ ἐπιτι-
μήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται. Γενικήτω ἡ χεὶρ σου
ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας
σεαυτῷ. Καὶ ἢ μὴ ἀπροσῷμεν ἀπὸ σὸ ζώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ
ὄνομά σου ἐπικαλῆσόμεθα. Κύριε, ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ἐπί-
στρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθήσομεθα.

ΨΑΛΜΟΣ Π'. 80.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς ὡδῆς τῷ Ἀσάφ.

Αγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ
Θεῷ Ἰακώβ. Δάδετε ψαλμόν, καὶ δότε τύμπανον, ψαλτή-
ριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας. Σαλπείσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγ-
γι, ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἐορτῆς ὡμῶν. Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσ-

ραήλ ἐπι, καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτόν ἐκ τῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνων, ἤκουσεν. Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδόσλευσαν. Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρύσάμην σε, ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταγίγδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. Ἄκουσον, λαός μου, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· Ἰσραὴλ, εἰάν ἀκούσης μου, οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεός πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἁλλοτρίῳ. Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι. Καὶ ἐξ-ἀπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη. Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα, καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου. Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐφύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐφώτισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυρὸς, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχέρτασεν αὐτούς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΑ' 81.

Τῷ Ἀσάφ.

Ο Θεός ἐστι ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ θεῶν διακρινεῖ. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; Κρίνατε ὀφφανῶ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πέννητα δικαιώσατε. Ἐξέλθετε πέννητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσαθε αὐτόν. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διακορεύονται, παλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἐστέ, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς ἄνθρωπων ἀρχόντων πίπτετε. Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνων τὴν γῆν, ὅτι οὐ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἐθνέσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΒ'. 82.

Ὡδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσαφ.

Ο Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦσαν κεφαλὴν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπα-
 νουργέσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν αγίων σου. Εἶπαν· Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτούς ἐξ ἔθνους,
 καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἐτι. Ὅτι ἐβουλεύσαντο
 ἐν ὁμολοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ σοῦ διαβήκην διέθεντο, τὰ σκη-
 νώματα τῶν Ἰδουμαίων, καὶ οἱ Ἰσραηλῖται. Μωάβ καὶ οἱ
 Ἀγαρηνοί, Γεβὰλ, καὶ Ἀμμων, καὶ Ἀμαλὴκ, ἀλλόφυλοι με-
 τὰ τῶν κατοικοῦντων Τύρον. Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ σύμπα-
 ρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς
 Ἀὼτ. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ, καὶ τῷ Σισάρα, ὡς
 τῷ Ἰαβεὶμ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισσῶν. Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν
 Ἀενδῶρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ. Θεοῦ τοὺς ἄρχον-
 τας αὐτῶν ὡς τὸν Ὀρηθ, καὶ Ζηθ, καὶ Ζεδεὶ, καὶ Σαλμα-
 νὴν. Πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, οἳ τινες εἶπον· Κληρο-
 νομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός μου,
 δοῦ αὐτούς ὡς τροχόν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέ-
 μου. Ὡσεὶ πῦρ, ὃ διαφλέξει ὄρυμόν, ὡσεὶ φλόξ, ἥ κατακαύ-
 σαι ὄρη. Οὕτω καταδιώξεις αὐτούς ἐν τῇ καταγιγίδει σι, καὶ
 ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς. Πλήρωσον τὰ πρόσω-
 πα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσους τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Αἰ-
 σχυνηθήτωσαν, καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος,
 καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ ἀπολέσθωσαν. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι
 ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος Ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ'. 83.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ος ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐ-
 πίθει καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αυλὰς τοῦ Κυρίου.
 Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεόν ζών-
 α. Καὶ γὰρ σπρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ εἰκίαν, καὶ τριγών

νοσσιὰν ἑαυτῇ, αὐὴ θῆσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιάσθη-
 ριά σου, Κύριε, τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός
 μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τὰς αἰῶ-
 νας τῶν αἰώνων ἀνέστησέ σε. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς εἶδεν ἀντίλη-
 ψις αὐτῷ παρὰ σὲ· ἀγαθὰς εἰς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο,
 εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο.
 Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυ-
 νάμεως εἰς δύναμιν, ἐφθίησεται ὁ Θεός τῶν θεῶν ἐν Σιών.
 Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, εἰσακούσσω τῆς προσευχῆς με,
 ἐνώτισαι, ὁ Θεός Ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός,
 καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τῆς χριστεῖς σου. Ὅτι κρίσαντες
 ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελέξαμην
 παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν
 με, ἐν σκηνώμασιν ὁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγα-
 πᾶ Κύριος, ὁ Θεός χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερή-
 σαι τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε, ὁ Θεός
 τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ'. 84.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλω-
 σίαν Ἰακώβ. Ἀρῆκας τὰς ἀνεμίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας
 πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν
 σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεφον ἡ-
 μᾶς, ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπέστρεφον τὸν θυ-
 μόν σου ἀφ' ἡμῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἐργισθῆς ἡμῖν; ἢ
 διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ Θεός, συ-
 ἐπίστρεψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται
 ἐπὶ σοί. Δείξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν
 σου δώῃς ἡμῖν. Ἀκούσμαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ
 Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰς
 ὁσείους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐ-
 τόν. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ
 τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἐλεος καὶ ἀλή-
 θεια συνήνεγκεσαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεπέλτησαν. Ἀ-

ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπερεύσεται, καὶ θῆσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕ'. 85.

Προσευχὴ τῷ Δαυὶδ.

Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιὸς εἰμι· σῶσον τὸν δαυλὲν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κικρόβομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφράνεν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικής καὶ πολυελεὲς πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τα ἔβην, ὅσα ἐποίησας, ἔξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομα σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμασία, σὺ εἶ Θεός μόνος. Ὁδήγησον με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσεμαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σε. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἁδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐξήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ σὺ προσθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυελεὲς καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· ὅς ἐκ τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱόν σου.

τῆς παιδείας σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν,
καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυρῆθήτωσαν ὅτι σὺ,
Κύριε, ἐδοθήσας μοι, καὶ παρεκαλέσας με.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΣ'. 86.

Τοῖς υἱοῖς Κορέ, ψαλμός ᾠδῆς.

Οὐ Σεμέλιοι αὐτῷ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος
τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδο-
ξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τῷ Θεῷ. Μνησθήσομαι
Ραάβ, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γενώσκεισί με. Καὶ ἰδὲ ἀλλόφυ-
λοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν, οὗτοι ἐγεννήθησαν
ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν
αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐβεμελίωσεν αὐτήν ὁ Ὑψιστος. Κύριος διη-
γήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τέτων, τῶν γεγεννημέ-
νων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. 87.

Ὡδῇ ψαλμου τοῖς υἱοῖς Κορέ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαελὶθ, τοῦ
ἀποκριθῆναι λόγον· συνέσεως Αἰθαίμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ
ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθὲτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή
μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη
κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾄδῃ ἠγγίσει. Προσ-
ελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη
ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀδοθήτης, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυμα-
τίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ
τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ,
ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπιστηρίχθη ὁ
θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ'
ἐμέ. Ἐμάκρυνας τὰς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέ-
λυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλ-
μοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύ-
ριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου. Μ

τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι; Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθῇσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλειημένη; Καὶ γὰρ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε. Ἰνατί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σε ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὤψωθής δέ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περισέχον με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμὲ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΗ'. 88.

Συνέσεως Αἰθάρ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Τὰ ἔλεή σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομι. Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεός οἰκοδομηθήσεται, ἐν ταῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὡμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου· ἕως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεάν καὶ γενεάν τὸν θρόνον σου. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. Ὅτι τις ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τις ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱαῖς Θεοῦ; Ὁ Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστίν ἐπὶ πάντας τὰς περικύκλῳ αὐτοῦ. Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίός σοι; δυνατός εἶ, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλωσέν σου. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κρατοῦς τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις. Σὺ ἐταπεινώσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὺ ἐστίν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐβιμελίωσας· τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θαλάσσαν σὺ ἔκτισας.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται· σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας. Κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὕψωθήτω ἡ δεξιὰ σου· δικαιοσύνη καὶ κρίμα, ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου. Ἐλὸς καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου· μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου περιεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὕψωθήσονται. Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὕψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλείως ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας ἐν ὅρασι τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας· Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὗρον Δαυὶδ τὸν δευλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντήσεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν. Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας εὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκέψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισούντας αὐτόν τροπώσωμαι. Καὶ ἡ ἀληθείά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὕψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. Καὶ θύσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν πεταμείοις δεξιάν αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπικαλεῖται με· Πατήρ μου εἰ σὺ, Θεός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. Καὶ γὰρ πρωτότοκον θύσομαι αὐτόν, ὕψωλιν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω, αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. Καὶ θύσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασι μου μὴ πορευθῶσιν. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μὴ φυλάξωσιν. Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἀδικίας αὐτῶν. Τὸ δὲ ἔλεός μου εὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' εὐ μὴ σδίκησω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου. Οὐδ' εὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου εὐ μὴ ἀθετήσω. Ἀπαξ ὤμωσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψύσωμαι τὸ σπέρμα

αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Καὶ ὁ Θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου, καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας. ἀνεβάλου τὸν χριστὸν σου. Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἅγιοσμα αὐτοῦ. Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ θειλίαν. Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διδοεύοντες ὁδόν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γέιτοσιν αὐτῆ. Ὑψώσας τὴν δεξιάν των ἑλθόντων αὐτόν, εὐφράνας πάντας τῆς ἐχθροῦς αὐτοῦ. Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτῆς, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, τὸν Θρόνον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν κατέρραξας. Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατέχεις αὐτοῦ αἰσχύνην. Ἔως πότε, Κύριε, ἀποστρέψῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων; Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ ἐκ ὀφίται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἁθροῦ. Πού εἰσὶ τὰ ἐλέησας τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου; Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν. Οὐ ὠνειδίσαν οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, οὐ ὠνειδίσαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου. Εὐλογητός Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο! Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ'. 89.

Προσευχὴ Μωϋσῆ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ τοῦ ὅρη γεννηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τῆ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἰπας· Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σε, Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς, ἥτις διεῖλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ. Τὰ ἐξουθενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρῶτ' ὥσεὶ χλόη παρὶλ-

Σοί. Τὸ πρῶτ' ἀνθήσαι καὶ παρῆλθαι, τὸ ἐσπέρας ἀποπέσει, σκληρυνθεῖη καὶ ξηρανθεῖη. Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὥσει ἀράχνη ἐμελίτων· αἱ ἡμέραι τῶν ἑτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη. Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος. Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι; Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον, Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθεῖμεν, αὐθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σε, καὶ ὁδήγησον τὰς υἱὰς αὐτῶν. Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ 4'. 90.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκίπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θνητῶν, καὶ ἀπὸ λόγου παραχῶδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπως κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βίλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημερινοῦ. Πισαῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλίας, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν

σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ᾄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σῆ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐν ἁσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκίψω αὐτόν, ὅτι ἐγὼ τὸ ὄνομά μου. Κεκραξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελεύμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ 94'. 91.

Ψαλμός ψδῆς, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ὥδῆς ἐν κιθάρα. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, σφόδρα ἐθαυμάθησαν οἱ διαλογισμοί σου. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γινώσεται, καὶ ἀσύνητος οὐ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὥσεί χέριτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐ δὲ ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἐχθροί σε, Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας με, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι. Καὶ ἐπιθεῖν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς

ἐπαντασμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρουμένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ
πληθυνθήσεται. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς
αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. Ἐτεὶ πληθυνθήσονται
ἐν γῆρῃ πῖνον, καὶ εὐπαθεῦντες ἴσονται τὰ ἀναγγεῖλαι. Ὅτι
εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ 46. 92.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Προσάβδου, ὅτε κατῴκηστο ἡ γῆ
αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ.

Ο Κύριος ἰσχυρίσασθαι, ἐνπρίπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν, καὶ περιζώσατο. Καὶ γὰρ ἰσπερίωσεν τὴν
αἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἐταπνος ὁ Ἔρπονός σου
ἀπὸ τότε, ἀπὸ τῶ αἰῶνος αὐτῷ εἰ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε,
ἐπῆραν οἱ ποταμοί φωνὰς αὐτῶν. Ἀροῦσιν οἱ ποταμοί ἐπι-
τριψεῖς αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ
μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης. Θαυμαστός ἐν ὑψηλαῖς ὁ Κύ-
ριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστάθηνσαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἀγκασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 47. 93.

Τῷ Δαυὶδ, τετράδι· Σαββάτου.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος· Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάζα-
το. Ὑψώθητι, ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑ-
περηφάνοις. Ἔως ποτε ἀμαρτωλοί, Κύριε, ἕως ποτε ἀμαρτω-
λοὶ καυχῶνται; Φθίγγονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλή-
σουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ανομίαν; Τὸν λαόν σου, Κύ-
ριε, ἱταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐνάκωσαν. Χή-
ραν καὶ ὄρφανὰν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν. Καὶ
εἶπον; Οὐκ ὄφεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ ἱτακῶς.
Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ· καὶ μωροί, ποτε φρονήσατε.
Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν
οὐχὶ κατανοεῖ; Ὁ παιδεύων ἰθὺν οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων

ἄνθρωπον γινώσῃ; Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς, Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν. Τοῦ πραῦναι αὐτόν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἀμαρτωλῷ βόθρος. Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει. Ἔως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν; Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρώκησε τῷ ἄδῃ ἡ ψυχή μου. Εἰ ἔλεγον· Σεισάλευται ὁ ποῦς μου, τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐβοήθει μοι. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σε εὐφράναν τὴν ψυχὴν μου. Μὴ συμπροσέσω σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσω κοπον ἐπὶ πρόσταγμα. Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίᾳ, καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάσονται. Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἰλπίδος μου. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιῇ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 4Δ'. 94.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῇρι ἡμῶν. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς, ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ὅτι Θεός μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρίων αὐτοῦ εἰσιν. Ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτός ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλάσαν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπίσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ. Σήμερον, εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ

σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν. Ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἰδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπα· Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου· ὥς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, καὶ ἐσλεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ 4Ε'. 95.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ, ὅτι ὁ οἶκος ᾠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ασάτε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ᾠσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. ᾠσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀναγγέλλати ἐν ταῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι ταῖς λααῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ὅτι μέγας Κύριος, καὶ αἰνετός σφόδρα· φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς. Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν. Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. Ἀρατε θυσίας, καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ. Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· εἰπάτε ἐν ταῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἰδασίλευσε. Καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται, κρίνῃ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἄρβυλου ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρίναι τὴν γῆν. Κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 45. 96.

Τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἡ γῆ αὐτῷ ἀπεκαθίστατο·
ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί. Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ· δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ φλογεῖ κύκλω τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. Ἐφάναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκην ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς. Ἀνῆγγεῖλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνῆντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ· ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών. Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε. Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρά· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν δαίμων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ρύσεται αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθίοις τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιοσύνης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 42. 97.

Τῷ Δαυὶδ.

Ασάτε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ὅτι θαυμαστά ἐποίησεν ὁ Κύριος. Ἐσώσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ. Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίου τῶν ἐθνῶν ἀπέκαλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἰλίου αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. Εἶδον πάντα τὰ πύργους τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾠσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ,

ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλμῷ, ἐν σαλπιγξίν ἐλάταις, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης. Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ Βασιλείως Κυρίου· σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Ποταμοὶ κροτήσουσι χεirim ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἦκει κρίναι τὴν γῆν. Κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαὸς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜΟΣ 48'. 98.

Τῷ Δαυὶδ.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερσὶν, σαλευθήτω ἡ γῆ. Κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ἐνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοδερὸν καὶ ἁγίου ἐστὶ, καὶ τιμὴ βασιλείως κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας· κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας. Ὑψῶτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς Γερεϋσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπικαλοῦντο τὸν Κυρίον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν· ἐν στυλῷ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. Ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προσταγήματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ Θεός, σὺ εὐλόγος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. Ὑψῶτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὅρος ἅγιον αὐτῷ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 4Θ'. 99.

Τῷ Δαυὶδ, εἰς ἐξομολόγησιν.

Αλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. Εἰσελθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει· γινώτε, ὅτι Κύριος αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς. Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ· εἰσελθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις ἐξομολογεῖσθαι αὐτῷ. Διψᾶτε τὸ ὄ-

νομα αὐτοῦ, ὅτι χρηστὸς Κύριος· εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ'. 100.

Τῷ Δαυίδ.

Ελεος καὶ κρίσιν ἄσμαι· σοι, Κύριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· ποτε ἤξεις πρὸς με; Διεπορευομένη ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολληθῇ μοι καρδία σκαμβῇ, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάβρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήρῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει. Οὐ κατῶκει ἐν μέσῳ τῆς οὐκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 101.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίου Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἔλθτω. Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου. Ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμαι σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρυγῆσαν. Ἐπλήτην ὡσεὶ χέρτος, καὶ ἐξηράνθη.

Ὡς ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπιλαβόμεν τῷ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὄστούν μου τῇ
 σαρκί μου Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυ-
 κτικόραξ ἐν οἴκῳ πεδῶ. Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς πρῶ-
 τίου μονάζων ἐπὶ θώματος. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδίζον
 με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινουῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμμου.
 Ὅτι σποδὲν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ
 κλαυθμοῦ ἐκίρουν. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ
 θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέβράχας με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ
 σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χάρτος ἐξηρανθὴν. Σὺ δέ, Κύ-
 ριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυόν σου εἰς γενεάν
 καὶ γενεάν. Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς
 τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ
 δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χεῦν αὐτῆς οἰκτειρή-
 σουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ
 πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἰκοδομή-
 σει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. Ἐ-
 πέδλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδέ-
 νωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν ἑτέραν,
 καὶ λαίς, ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον. Ὅτι ἐξέκυψεν
 ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέ-
 βλεψε. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τῷ
 λῦσαι τὸς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι, ἐν
 Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνεῖσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσα-
 λὴμ. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς
 τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος
 αὐτοῦ. Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μὴ ἀναγγεῖλόν μοι. Μὴ
 ἀναγάγῃς με ἐν ἡμέραις ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν, τὰ ἔτη
 σε. Κατ' ἀρχαίς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα
 τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ
 διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. Καὶ
 ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ
 ὁ αὐτός εἰ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν
 δούλων σου κατασκευώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν
 αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Τῷ Δαυὶδ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου
 τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
 καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν
 εὐὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας
 τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρώμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σε, τὸν
 στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα
 ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀέτος
 ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶ-
 σι, τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδούς αὐτοῦ τῷ Μωϋ-
 σῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ Σιλημ
 ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος
 ὀργισθήσεται, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
 μίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐ
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ
 γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος
 νους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσι ἀνατολαὶ ἀπὸ σινο-
 μάκρυνεν ἀπ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖρει πα-
 τὴρ υἱούς, ὠκτεῖρσεν Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι
 αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν. Ἄν-
 θρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀ-
 γροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διεῖπθεν ἐν αὐτῷ, καὶ
 οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἐτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ
 δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, ἐπὶ
 υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ με-
 μνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τῇ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος
 ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία
 αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
 ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ,
 τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν
 Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτῆς, οἱ ποι-
 οῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ

ἔργα αὐτῆ, ἐν παντί τόπῳ τῆς διαποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ' 103.

Τῷ Δαυὶδ, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ανστασίας.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε, ὁ Θεὸς μου, ἰμεγαλυνθῆς σφόδρα. Ἐξομολόγηται καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δερρίν· ὁ σεγαζὼν ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτῆ. Ὁ τιθεὶς νίφη τὴν ἐπίδασιν αὐτῆ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τὰς Ἀγγέλους αὐτῆ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργὰς αὐτῆ πυρὸς φλόγα. Ὁ θιμειῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφαλειαν αὐτῆς, καὶ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρίων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ νηπταί, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς αὐτῆς διελιάσονται, καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον. Ὁρίων ἔθου, ὁ δὲ παρελεύσονται, ἐδὲ ἐπὶ τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν τῶν ὀρίων διελύσονται ὕδατα. Ποτιῶσι ἀγροῦ, προσδέξονται ἐναγροὶ εἰς δίψαν αὐτῶν. Ὁ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσος τῶν πετρῶν. θώσκει φωνήν. Πατίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτῆ ἀπὸ καρπῆ τῶν ἔργων σου χερτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χέρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ γλόνν τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρύναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χερτασθήσονται τὰ ξύλα τῆ πεδίου, αἱ κέδροι τῆ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσιεύσουσι· τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάτοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρνόμενοι τῆ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν

αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς
 μανδράς αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ
 τὸ ἔργον αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτῆς ἕως ἑσπέρας. Ὡς
 ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας·
 ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη
 καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετα, ὧν ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ
 μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, θράκων ἕτος, ὅν
 ἐπλάσας, ἐμπαΐζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δέσναι
 τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σε αὐτοῖς, συλλέξου-
 σιν· ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πληθήσονται
 χρηστότητος. Ἀποστρέψαντος δὲ σε τὸ πρόσωπον, ταραχθή-
 σονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς
 τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου,
 καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 Ἡ τῶ ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὰς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος
 ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιδλεπὼν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν
 αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπόρμενος τῶν ὄριων, καὶ καπνίζονται.
 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχου.
 Ἡ δοῦνθίη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
 Κυρίῳ. Ἐκλείπαιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι,
 ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτῆς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
 Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΔ'. 104.

Ἀλληλουῖα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐ-
 τοῦ, ἀπαγγέilate ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτῆς. Ἄσατε αὐ-
 τῷ, καὶ ψάlate αὐτῷ διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐ-
 τοῦ. Ἐπαινέiσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθή-
 τω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον. Ζητήσατε τὸν Κύριον
 καὶ κραταιωθήτε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.
 Μνησθήτε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐ-
 τοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτῆς. Σπέρμα Ἀβραὰμ
 δούλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς Κύριος ὁ

Salterio. 7

Θεός ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου τοῦ ἐντεταλάτο εἰς γελίας γενεάς. Ὅν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. Λέγων· Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχολίοισμα κληρονομίας ὑμῶν. Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς τῷ ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. Καὶ διτλήθην ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς, καὶ ἤλεγεεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς. Μὴ ἀπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύσθε. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν. Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δούλον ἐπράβη Ἰωσήφ. Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διτλήθην ἡ φυγὴ αὐτοῦ, μέχρι τοῦ ἔλθειν τὸν λόγον αὐτῆς. Τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν· ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Κατίστησεν αὐτόν κύριον τοῦ οἴκου αὐτῆς, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ. Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς ὡς ἑαυτόν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίαι. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῇ Χαμ. Καὶ νύξῃσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταιώσεν αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐτῆς. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν, τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιουῖσθαι ἐν τοῖς δοῦλοις αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δούλον αὐτοῦ, Ἀάρων, ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τὰς λόγους τῶν σημείων αὐτῆς, καὶ τῶν περάτων αὐτῆς ἐν γῇ Χαμ. Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπίκραναν τὰς λόγους αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. Ἐξῆρπεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν ταῖς ταμείοις τῶν βασιλείων αὐτῶν. Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὅροις αὐτῶν. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν γάλαζαν, πῦρ καταφλέγειν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκάς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν. Εἶπε, καὶ

ἦλθεν αἰκὴς, καὶ βασιλος, ὃ οὐκ ἦν ἀριθμός. Καὶ κατέφαγε πάντα τὰ κτήνη ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν πάντος πόνου αὐτῶν. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτὰς ἐν ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ, καὶ ἔκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν. Εὐφρανθῇ Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτὰς. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐταῖς, καὶ πῦρ τῇ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα. Ἦτησαν, καὶ ἦλθεν ὀρυγομήτρα καὶ ἄρτον ἔβραν τοῦ ἐνέπλησεν αὐτοὺς. Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί. Ὅτι ἐμνήσθη τῇ λαοῦ τῇ ἀγίᾳ αὐτῇ, τοῦ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δούλον αὐτῇ. Καὶ ἐξηγαγε τὸν λαὸν αὐτῇ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τὰς ἐκλεκτὰς αὐτῇ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἔθνων, καὶ πόλεις λαῶν κατεκληρονόμησαν. Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτῇ, καὶ τὸν νόμον αὐτῇ ἐκζητήσωσι. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΕ'. 105.

Ἀλληλουῖα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῇ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ. Μνησθῆντι ἡμῶν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τῇ λαῶ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Τῇ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου. Ἠμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδίκησαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσια σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῇ πλήθους τοῦ ἔλεους σου. Καὶ παρεπίκραναν ἀναθαίνοντες ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ. Καὶ ἔσωσεν αὐτὰς ἐνεκεν τῇ ὀνόματος αὐτῇ, τῇ γνω-

ρισαι τὴν θυναστίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐπετίμησε τῇ Ἐρυθρᾷ
 Θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη· καὶ ὠδήγησεν αὐτὴς ἐν ἀβύσσῳ,
 ὡς ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ἔσωσεν αὐτὴς ἐκ χειρὸς μισοῦντος, καὶ
 ἐλυτρώσατο αὐτὴς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τὰς
 θλίβοντας αὐτὴς· εἰς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπέλειφθη. Καὶ ἐπί-
 στευσαν τῷ λόγῳ αὐτῆ, καὶ ἦσαν τὴν αἰνέσιν αὐτῆ. Ἐτά-
 χυναν, ἐπελάβοντο τῶν ἔργων αὐτῆ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βου-
 λὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπετίμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
 ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ. Καὶ ἔδωκεν αὐταῖς τὸ αἶτη-
 μα αὐτῶν, ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
 Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν Ἀαρὼν
 τὸν ἅγιον Κυρίου. Ἦνοιχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιε Δαθὰν, καὶ
 ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ
 ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλόξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλοὺς. Καὶ
 ἐποίησαν μέσχον ἐν Χωρήθ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.
 Καὶ ἠλλαξάντο τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν ὁμοιώματι μέσχου ἐ-
 σθίουτος χορτον. Καὶ ἐπελάβοντο τῆ Θεοῦ τῆ σωζόντος αὐ-
 τῆς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ, θαυμάσια ἐν γῇ
 Χάμ, φοδερὰ ἐπὶ Θαλάσσης ἐρυθρᾶς. Καὶ εἶπε τῇ ἐξολο-
 θρεῦσαι αὐτὴς, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτός αὐτῆ ἔσται ἐν τῇ
 θραύσει ἐνώπιον αὐτῆ. Τοῦ ἀποστρέφαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ,
 τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυ-
 μητήν, ἐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν
 τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, ἐκ εἰσέηκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.
 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτῆ ἐπ' αὐτούς, τῆ καταβαλεῖν αὐ-
 τὴς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν
 ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτὴς ἐν ταῖς χώραις. Καὶ
 ἐτελείσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν. Καὶ
 παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύ-
 νθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις. Καὶ ἔφη Φινεὺς καὶ ἐξιλάσατο· καὶ
 ἐκόπασεν ἡ θραύσις. Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς
 γενεάν καὶ γενεάν ἕως τῆ αἰῶνος. Καὶ παρώργισαν αὐτοὺς
 ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτὴς· ὅτι
 παριπέκραναν τὸ πνεῦμα αὐτῆ, καὶ διεστείλεν ἐν τοῖς χεί-
 λειν αὐτῆ. Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπε Κύριος αὐ-

τοῖς. Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐ-
τῶν· καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐ-
τοῖς εἰς σκάνδαλον. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς
θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις. Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον,
αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς
Χαναάν. Καὶ ἐφονοκτουήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, καὶ ἐμίαν-
θη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύ-
μασιν αὐτῶν. Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαόν αὐ-
τῶν, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. Καὶ παρέδωκεν
αὐτὰς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισῶν-
τες αὐτὰς. Καὶ ἔθλιψαν αὐτὰς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐτα-
πεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. Πλεονάκεις ἐρρύσατο αὐ-
τούς· αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν, καὶ
ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. Καὶ εἶδε Κύριος
ἐν τῷ ὄρει Σίβας αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεή-
σεως αὐτῶν. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτῶν, καὶ μετε-
μελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἑλέους αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν αὐ-
τούς εἰς οἰκτιρμοὺς, ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάν-
των αὐτὰς. Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνά-
γαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἑθνῶν. Τοῦ ἑξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. Εὐλο-
γητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως
τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· Γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΣ'. 106.

Ἀλληλούϊα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν οἱ λειψωμένοι ὑπὸ Κυρίου,
οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν, καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγα-
γεν αὐτὰς. Ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θα-
λάσσης. Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ, ὁδὸν πο-
λέως κατοικητηρίῃς ἔχ' εὐρον. Πεινῶντες καὶ διψῶντες ἡ ψυ-
χὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ

Ἐλίδεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐ-
 τοὺς. Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, τοῦ πορευ-
 θῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
 Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
 ἀνθρώπων. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου,
 πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ αἰδήρῳ. Ὅτι παρεπύκρναν τὰ
 λόγια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου παρώξυναν.
 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠθύνθησαν, καὶ
 ἐκ ἧν ὁ βοηθῶν. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ Ἐλίδε-
 σθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτοὺς. Καὶ
 ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ
 τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν-
 θρώπων. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μαχλῆς σιδηρᾶς
 συνέθλασεν. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γάρ
 τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. Πᾶν βρώμα ἐσθλεύσατο
 ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἠγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.
 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ Ἐλίδεσθαι αὐτοὺς, καὶ
 ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτοὺς. Ἀπέστειλε τὸν λό-
 γον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτοὺς, καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν
 διαφθορῶν αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη
 αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν
 τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασ-
 σαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς. Αὐτοὶ
 εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυ-
 θῷ. Εἶπε, καὶ ἔφη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύ-
 ματα αὐτῆς. Ἀναβαίνουνσιν ἕως τῶν ἐρανῶν, καὶ καταβαί-
 νουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.
 Ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σο-
 φία αὐτῶν κατεπόθη. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ Ἐλί-
 δεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτοὺς.
 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὐραν, καὶ ἐσίγη-
 σαν τὰ κύματα αὐτῆς. Καὶ ἐφάνηθησαν, ὅτι ἠσούχασαν,

καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα Σιλήματος αὐτῆ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὑψώσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαῶ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. Ἔθετο ποταμούς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν. Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἀνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων. Καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας. Καὶ ἔσπειραν ἀγρὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννημάτων. Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐομίκρυνε. Καὶ ὠλιγώθησαν, καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ Σίφωος κακῶν καὶ ἰδύνης. Ἐξεχύθη ἐξεδένωσις ἀπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτὰς ἐν ἀδάτῳ, καὶ οὐχ ὁδῷ. Καὶ ἐδοθήθη πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς. Ὁφονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἔλεη τοῦ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΖ'. 107.

Ὡδή τῷ Δαυὶδ.

Ετοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα σου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρῳ. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν ἑρᾶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τὰς ἑρᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Ὅπως ἂν ῥυαθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου· ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτῷ. Ὑψωθήσομαι, καὶ διαμεριῶ Σίχιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραΐμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεὺς μου. Μωαβ

λίθης τῆς ἐλπίδος μου· Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλὼς τὸ
 ὑπόδυσά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν· Τίς ἀπάξει με
 εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ἐδατηρήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός, ὁ ἀπώσασμένος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξέλιύσῃ, ὁ
 Θεός ἐν ταῖς δυνάμεισιν ἡμῶν; Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ Σι-
 φως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου· Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσω-
 μεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσῃ τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΗ'. 108.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμός τῷ Δαυίδ.

Ο Θεός, τὴν αἰνεσίμην μου μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι στόμα
 ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἤνοιχθη· Ἐλάλησαν
 κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με,
 καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν· Ἀντὶ τῆς ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλ-
 λόν με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην· Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ
 ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου· Κατάσκη-
 σον ἐπ' αὐτοῦ ἀμαρτωλὸν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν
 αὐτοῦ· Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτοῦ ἐξέλθοι καταδεδικασμένος,
 καὶ ἡ προσευχή αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν· Γεννηθήτωσαν
 αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι
 ἕτερος· Γεννηθήτωσαν αἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐ-
 τοῦ χήρα· Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ
 ἐπαιτησάτωσαν· ἐκδιληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν·
 Ἐξεριυνησάτω δανειστῆς πάντα ἕσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρ-
 पासάτωσαν ἀλλότριαι τὰς πόνας αὐτοῦ· Μὴ ὑπαρξάτω αὐ-
 τῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γεννηθῆτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς
 αὐτοῦ· Γεννηθῆτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολοθρευταί, ἐν γενεᾷ
 μιᾷ ἐξαλειφθεῖν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ἀναμνηθεῖν ἡ ἀνομία
 τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἀμαρτία τῆς μητρὸς
 αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖν· Γεννηθῆτωσαν ἐναντίον Κυρίου δια-
 παντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖν ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·
 Ἀ' ὅ' ὦν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος· καὶ κατεδίωξεν ἀνθρώ-
 πον πέννητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ
 θανάτωσαι· Καὶ ἡγάπησεν κατάραν, καὶ ἤξευ αὐτῷ, καὶ ἐκ

ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνοήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνε-
 δύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ ἐσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ
 ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενη-
 θήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν
 διαπαντὸς περιζώνονται. Τοῦτο τὸ ἔργον, τῶν ἐνδιαβαλλόν-
 των με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς
 ψυχῆς μου. Καὶ σὺ, Κύριε, Κύριε, ποίησον μετ' ἐμοῦ, ἐνε-
 κεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. Ῥῦσαι με,
 ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμί ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρα-
 κται ἐντός μου. Ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανθρέ-
 ΐην, ἐξετινάχθη ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά με ἠσθένησαν ἀπὸ
 νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον. Κἀγὼ ἐγενή-
 ΐην ὄνειδος αὐτοῖς· εἶδον αὐτοὺς με, ἐσάλειψαν κεφαλὰς αὐτῶν.
 Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔ-
 λεός σου. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη, καὶ σὺ, Κύ-
 ρι, ἐποίησας αὐτήν. Καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογή-
 σεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δαυλός σου
 εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλουτές με ἐντρο-
 πὴν, καὶ περιβαλίσθωσαν ὡς διπλοῖδα αἰσχύνῃ αὐτῶν. Ἐξ-
 ομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ
 ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνίσω αὐτόν. Ὅτι παρίστη ἐκ δεξιῶν πί-
 νυκτος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΘ'. 109.

Τῷ Δαυΐδ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μὲν· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως
 αὖ θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον
 θυνάμειος ἐξαποσιλεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυρίευσεν
 ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς
 θυνάμειός σε, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γα-
 στροῦ πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὁμοῖοι Κύριος, καὶ οὐ

μεταμεληθήσεται, σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τά-
ξιν Μελχισεδ'κ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σε συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ
ὀργῆς αὐτῷ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώ-
ματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου
ἐν ὁδῷ πίεται διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙ'. 110.

Ἀλληλουϊα.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βου-
λῇ εὐθίων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξε-
ζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις
καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐ-
τοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνεῖαν ἐποίησατο
τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος
τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἰσχύον ἔργων αὐτῷ ἀνήγγειλε
τῷ λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἔθνων·
ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισαὶ πᾶσαι αἱ
ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
πεποιημένα ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Αὐτῷ εἰπεῖς
τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ.
Ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀρχὴ σοφίας, φόβος
Κυρίου. Σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιῶσιν αὐτήν· ἡ
αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΑ'. 111.

Ἀλληλουϊα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντο-
λαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ
σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθίων εὐλογηθήσεται. Δόξα καὶ
πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῷ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς
τοῖς εὐθίοις· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. Χρη-

στὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτεῖρων καὶ κυχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λό-
 γους αὐτοῦ ἐν κρίσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται.
 Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονη-
 ρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν
 ἐπὶ Κύριον· ἐσήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ, ἕως
 οὐ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς
 πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
 νος· τὸ κέρας αὐτῆς ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. Ἀμαρτωλὸς ὄψε-
 ται, καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρῦξει, καὶ
 τακῆσεται· ἐπιθυμία ἀμαρτωλοῦ ἀπολείται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΒ'. 112.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου. Εἴη
 τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ
 αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ
 ὄνομα Κυρίου. Ὑψιλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ
 τοὺς οὐρανούς ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;
 ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐ-
 ρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ
 ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα. Τοῦ καθίσαι αὐτόν μετὰ
 ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαὸς αὐτῆς. Ὁ κατοικίζων σι-
 ραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραينوμένην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΓ'. 113.

Ἀλληλούϊα.

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ
 βαρβάρου. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτῆς, Ἰσραὴλ ἔξου-
 σία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐ-
 στράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί,
 καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοί ἐστι θάλασσα,
 ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Τὰ ὅρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὥσπερ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλευθῇ ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ στρεψάντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σε δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μήποτε εἰπῶσι τὰ ἔθνη. Ποῦ ἐστι ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· πάντα ὅσα ᾔθελσεν, ἐποίησε. Τὰ εἰδολὰ τῶν ἐθνῶν ἀργύρεον καὶ χρυσεόν, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὁψονται. Ὢτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὁσφρανθήσονται. Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὁμοιοὶ αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἶκος Ἀαρὼν ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἠλπισαν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι. Κύριος μνηστὴς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς· Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρὼν. Εὐλόγησε τὰς φοβουμένους τὸν Κύριον, τὰς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθεῖς Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὰς υἱὰς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν. Ὁ οὐρανὸς τὸ οὐρανὸν τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΔ'. 114.

Ἀλληλουῖα.

Ηγάπησα, ὅτι εἰσακέσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεξιᾶς μου. Ὅτι ἔκλενε τὸ εὖς αὐτὸ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡ-

μέραις μου ἐπικαλέσομαι. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλεσάμην. ὦ Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθη καὶ ἔσωσέ με. Ἐπίστρεψον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος ἐργάτησέ σε. Ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τὰς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαριστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΕ'. 115.

Ἀλληλούϊα.

Επίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθη. σφόδρα. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Πᾶς ἄνθρωπος ψύξης. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτῶ. ὦ Κύριε, ἐγὼ δῆλος σός, ἐγὼ δῆλος, σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου, Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΣ'. 116.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτῶ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλουϊα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀσραὴν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκασέ μου εἰς πλατυσμόν. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπόφομαι τοὺς ἐχθρούς μου. Ἀγαθὸν πεποιθῆναι ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθῆναι ἐπ' ἄνθρωπον. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ἀνέματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. Ἐκύκλωσάν με ὥστε μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. Ὁσθεῖς ἀνεδράπην τῷ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελαβετό μου. Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων. Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ Κυρίου ὕψωσε με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν. Οὐκ ἀπεθανῆμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγῆσομαι τὰ ἔργα Κυρίου. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ· αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, διόκαιτοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομολογήσομαι σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστόν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ὁ Κύριε,

σῶσον δὴ, ὦ Κύριε, εὐόδωσον δὴ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ Ψυσιαστηρίου. Θεὸς μου εἰ σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεὸς μου εἰ σὺ, καὶ ὑψώσω σε. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκασάς σε, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ'. 118.

Ο ΑΝΩΜΟΣ.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. Ὅφειλον κατευθυνθεῖν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε σὺ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ μέ ἐπιθλίπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθιότητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξηγγεῖλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτίρφθην, ὥς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολοχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου. Ἐν τοῖς δικαιο-

μασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σε, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀποκαλύψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου; Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ καταλαλοῦν· ὁ δὲ δούλος σου ἠδολεσχεῖ ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου. Ἐκολληθῇ τῷ ἐσθάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰς ὁδὸς μου ἐξηγγεῖλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ὁδὸν δικαιοματῶν σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησόν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλπίσόν με. Ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπιλαθόμην. Ἐκολληθῇ τῷ μαρτυρίοις σου, Κύριε, μὴ με κατασχύνῃς. Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιοματῶν σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τριβῇ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. Κλῖνον τὴν καρδίαν με εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. Στήσων τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου, εἰς τὸν φόβον σου. Περίελε τὸν ὄνειδισμὸν μου, ὃν ὑπώπτευσας, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. Ἰδοὺ ἐπιθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου. Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σε. Καὶ ἀποκρίσῃς μοι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι· λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ ταῖς

λόγοις σου. Καὶ μὴ περιέλθῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπὶ ἡλίπισα. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμαῖ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἔλαλουν ἐν τοῖς μαρτυρίαις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἔσχαυνόμην. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε, αἷς ἠγάπησα σφόδρα. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ὥς ἠγάπησα, καὶ ἠδουλεσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Μνησθήντι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὃν ἐπὶ ἡλίπισας με. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐξῆσέ με. Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμνήσθην τῶν κρίματων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην. Ἀθυρία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Ὑαλτά ἦσαν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου. Ἐμνήσθην ἐν νυκτί τοῦ ὀνόματός σε, Κύριε, καὶ ἐφυλάξα τὸν νόμον σου. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Μερὶς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου. Ἐδεύθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰς μαρτυρίας σε. Ἠτοιμασθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σε. Σχαινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαι σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ ἐλῆς σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σε διδάξόν με. Χρησιμότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σε. Χρησιμότητα καὶ παιδείαν καὶ γνώσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφυλάξα. Χρηστός εἶ σὺ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σε. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία

ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιόδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σε. Οἱ φοβούμενοί σε ὀφνταί με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀλήθεια ἐταπείνωσάς με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρεφάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἁμωμες ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυθῶ. Ἐκλείποι εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες· Πότε παρακαλέσεις με; Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκός ἐν πάχυν, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικνόντων με κρίσιν; Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει. Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαν-

τα δούλα σά. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπολόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα σὺ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιοματίων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Μ Ε Σ Η.

Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἢ ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντας με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ὡς γλυκεία τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου. Ὡμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με. Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χεραῖ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσὶν. Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἰ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπῆλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σε, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ κατασχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι· καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σε διαπαντός. Ἐξεδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιομάτων σε, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σε ἐφοβήθην. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με. Ἐκδεξαί τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησατωσάν με ὑπερήφανοι. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξεληπόν εἰς τὸ σωτήριόν σε, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου. Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σε δίδαξόν με. Δοῦλός σου εἰμί ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνῶσομαι τὰ μαρτύριά σου. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπαζίου. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου. Ἡ δὴλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους. Τὸ στόμα μου ἠνοιξα, καὶ εἴλकुσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Επίβλεπον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαθήματά μου κατεῦθνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Ἀντρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπον σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σε. Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.

Ἐντείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλος σου, ὅτι ἐπελαθόντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. Πεπυρωμένοι τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δούλος σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένους, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπακούσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω. Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. Προέφθασα ἐν ἁωρία καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου. Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με. Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές μου ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἠμακρύνθησαν. Ἐγγὺς εἰ σὺ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. Κατ' ἀρχάς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζήσόν με. Μακρὸν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο. Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε, ἐν τῷ ἔλει σου ζήσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἀρχοντες κατεδίωξάν με θωρεῖαν καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδεδίλυσεν ἡ καρδιά μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὗρισκων σκύλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνῃ πολλῇ τοῖς ἀ-

γαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σε, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου
 ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ
 ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ
 μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.
 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λο-
 γιόν σου συνέτισόν με. Εἰσελθοὶ τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν
 σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με. Ἐξεριεύονται
 τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.
 Φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐν-
 τολαί σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με,
 ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν
 σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελίτη μου ἐστί. Ζήσεται ἡ
 ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει
 μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦ-
 λόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπιλαθώμην.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ'. 419.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκίκραξα, καὶ εἰσή-
 κουσέ μου. Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀ-
 δίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθεῖν σοι, καὶ τί
 προστεθεῖν σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνα-
 τοῦ ἠκούνημένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἱμοί!
 ὅτι ἡ παροιμία μου ἐμακρύνθη, κατεσκηνώσα μετὰ τῶν
 σκηνωμάτων Κηθάρ· πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Με-
 τὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλά-
 λουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με θωριάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ'. 120.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ηρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ ὀψῆς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μὴ δὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἴδού, οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σε. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, ἥδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακῆ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σε ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εἰσόδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ'. 121.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχή αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαί Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ἐνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ'. 122.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν

κυρίῳ αὐτῶν. Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδείας εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερήσῃς ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουθενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ θνείδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουθενώσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ΄. 123.

Ῥαδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εὐ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. Ἐν τῷ ἱπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας αὐ κατέπιεν ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ αὐ κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χεῖμαρρὸν διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὰ ὕδωρ τὰ ἀνυπόστατον. Εὐλογητός Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θῆραν ταῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στραυθίου ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ΄. 124.

Ῥαδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ἄρος Σιών, αὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ. Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως αὐ μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγαθὸν, Κύριε, ταῖς ἀγαθαῖς, καὶ τοῖς εὐθείαις τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίας ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ'. 125.

Ὠδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εν τῷ ἐπιστρέφαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὥσεί παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρὰς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐρουοῖσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δακρυαῖς, ἐν ἀγαλλίασει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἐκλαίον βαλλόντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣ'. 126.

Ὠδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομῶντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν, ὁ φυλάσσων· εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε, μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθιόντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνου, ἰδοὺ, ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ κατασχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ'. 127.

Ὠδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεται, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος ἐθνηοῦσα ἐν ταῖς κλίταις τῆς οἰκίας σου.

Οἱ υἱοὶ σου ὡς νέφουτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ, οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιῶν, καὶ ἰδοὺ τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἰδοὺ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ'. 128.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν· αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὥσπερ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὐδ' οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ'. 129.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εκ βαθύων ἐκέκραξά σοι Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθῆτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποθήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε. Ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὸν λόγον σου ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 430.

Ὡδή τῶν Ἀναδαθμῶν.

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου, οὐδὲ ἐμετewρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνεν, ἀλλὰ ὑψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΑ'. 431.

Ὡδή τῶν Ἀναδαθμῶν.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, νύξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ ἀναθήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὐ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνώμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ, ἤκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφρατῇ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν ταῖς πεδίαις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελεύσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἕστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάσθητι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιθωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ δοιοὶ σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τῷ χριστῷ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιεῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὐτὴ ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἶῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω,

124 ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΘ'. ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ'. ΡΑΓ'. ΡΑΔ'.

ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. Τὴν Σήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνῃ, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ'. 132.

Ῥοδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών. Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωνὴν ἕως τοῦ αἵωνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ'. 133.

Ῥοδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΔ'. 134.

Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· αἰνεῖτε, δοῦλοι, Κύριον. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Αίνετε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος· ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν. Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυτοῦ. Ὅτι ἐγὼ ἔγνωνκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑπερὸν ἐπαίησεν. Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ· ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου, Αἴγυπτε, ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς. Τὸν Σιὼν βασιλεῖα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὠγ βασιλεῖα γῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημέσουνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὁφνύται. Ὡτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται, οὐδὲ γὰρ ἐστὶ πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιῶντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρὼν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Λευὶ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΕ'. 435.

Ἀλληλουῖα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ

Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ καταδιόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν οὐναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν Σιῶν βασιλεῖα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ τὸν Ὠγ βασιλεῖα γῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ διδούς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογήσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΨ'. 136.

Τῷ Δαυὶδ, διὰ Ἱερειίου.

Επὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐχλαύσαμεν, ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν. Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν. Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον ᾤσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών. Πῶς ἄσωμεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; Ἐὰν ἐπιλάβωμαι σου, Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖν ἡ δεξιὰ μου. Κολληθεῖν ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, εἰάν μὴ σου μνησθῶ. Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Μνησθητι, Κύριε, τῶν νιῶν Ἐδὼμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ. Τῶν λεγόντων Ἐκκενουῖτε, ἐκκενουῖτε ἕως τῶν Σεμελίων αὐτῆς. Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακρὸν ἔσται ἡ ἐξουδένωσίς σου· τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδο κρατήσει, καὶ ἐδαφίῃ τὰ νήπιά σου. Δόξα, καὶ νῦν.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ

Τῷ Δαυὶδ, Ἀγgaίου

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν σου. Ἐν ἡ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ᾠδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου. Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορᾷ, καὶ τὰ

ὕψηλά ἀπὸ μακροθεν γινώσκει. Ἐὰν παρευθῶ ἐν μέσῳ
θλίψεως, ζήσεις με ἐπ' ὀργῇ ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς
σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ
ἐμοῦ Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίσθῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΗ'. 138.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ, ψαλμὸς Ζαχαρίου
ἐν τῇ διασπορᾷ.

Κύριε, ἔδοξίμασάς με, καὶ ἔγνωσ με· σὺ ἔγνωσ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν ἐγερσίην μου. Σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν· τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχολὴν μου σὺ ἐξιχνίασας. Καὶ πάσας τὰς ἁδούς μου προῖδες, ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου. Ἰδοὺ, Κύριε, σὺ ἔγνωσ πάντα τὰ ἰσχυρά καὶ τὰ ἀρχαῖα, σὺ ἔπλασάς με, καὶ ἔθηκες ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. Ἐθαυμαστώθῃ τὰ ἔργα σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθῃ, σὺ μὴ δύναμαι πρὸς αὐτά.

Πῶς πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ
 λόγου; Ἐάν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ

τὸν ἄδην, πάρει. Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰ
ἔρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχα

Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με
δεξιὰ σου. Καὶ εἶπα· Ἄρα σκότος κα

αὶ ὑξ φωτισμός ἐν τῇ τρυφῇ μου. Ὅτ
σκοτ. ιεθῇσεται ἀπὸ σοῦ καὶ ὑξ ὡς ἡμέρα φω

πισθίησεται ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτω καὶ τὸ φῶς αὐτῆς
Ὅτι σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφροὺς μου, ἀντελάβου μου ἐκ γὰρ

στὸς μητρός μου. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐ-
θαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου

γινώσκει σφόδρα. Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὁσταῦν μου ἀπὸ σοῦ,
ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασις μου ἐν τοῖς κατω

τάτοις τῆς γῆς. Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδαν οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται· ἡμέρα

πλασθήσονται, καὶ οὐθείς ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτίμν.

ᾤπισαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεὸς, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν. Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς, καὶ ὑπὲρ ἄμμου πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ. Ἐάν ἀποκτείνῃς ἀμαρτωλοὺς, ὁ Θεός· ἄνδρες αἱμάτων, ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι ἐρίσταί ἐστε εἰς διαλογισμούς· λήφονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, Κύριε, ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου ἐξετηκόμην; Τέλειον μῖσος ἐμίσησιν αὐτοὺς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι. Δοκίμασον με, ὁ Θεός, καὶ γινῶθι τὴν καρδίαν μου· ἑτάσυν με, καὶ γινῶθι τὰς τρίβους μου. Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἑμοί, καὶ ὁδὴγήσόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΘ'. 139.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμός τῷ Δαυΐδ.

Εξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρός ἀδίκου ρῦσαί με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ὡς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν. Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με. Οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαδήματά μου. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἰ σὺ ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκήσας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλωματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτοὺς. Πιεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἀνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτοὺς· ἐν τάλαιπωρίαίς σου μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἀδίκον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνω, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δὲ

130 ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΘ'. ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. ΡΜΑ'.

και οι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. 140.

Τῷ Δαυῖδ.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσακούσόν μου· πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναί με πρὸς σέ. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις. Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου. Ὅτι ἐτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκίσσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ἑστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην. Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχὴν μου. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ, καταμόνας εἰμί ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΑ'. 141.

Συνέσεως τῷ Δαυῖδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δεήσίν μου, τὴν θλί-

ψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἐκρυψαν παγίδα μοι. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπόλωτο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα, Σὺ εἰ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἰ ἐν γῇ ζώντων. Πρόσχευς πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ῥῥασάι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τῷ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ. 142.

Τῷ Δαυΐδ, ὅτε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβισσαλώμ
ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσακουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι σὺ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσακουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταδαινούνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ὁ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιῆν τὰ θελήματα σου, ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἐδήγησέν με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου. Καὶ ἀπολείς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Κ Α Θ Ι Σ Μ Α Ε Ι Κ Ο Σ Τ Ο Ν .

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΓ'. 143.

Τῷ Δαυὶδ, πρὸς τὸν Γολιάθ.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον. Ἐλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥυστὴς μου. Ὑπερασπιστὴς μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τοὺς λαόν μου ὑπ' ἐμέ. Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτῷ; Ἄνθρωπος ματαιότητι ὁμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὥσεί σκιά παράγουσι. Κύριε, κλίνων οὐρανός, καὶ κατὰβηθι· ἄψαι τῶν ὀρίων, καὶ καπνιοθήσονται. Ἀστραφὸν ἀστραπὴν, καὶ σκορπιεῖς αὐτὲς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου, καὶ συνταράξεις αὐτοὺς. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους· ἐξελοῦ με, καὶ ῥῦσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. Ὡς τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ο' Θεός, ὥδ' ἡν καὶ νῦν ἄσσεμαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι. Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτὸς ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς. Ῥῦσαι με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὡς οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα, ἰδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περιεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα νασῶ. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τῆτο. Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτεκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν· οἱ βόες αὐτῶν παχέες. Οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ

κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐρακάρισαν τὸν λαόν, ᾧ ταῦτα ἐστί· μακάριος ὁ λαός, οὗ Κύριος ὁ Θεός αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ'. 144.

Αἰνεσιὺς τῷ Δαυὶδ.

ΓΨώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαίνεσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ὁγιωσύνης σου λαλήσουσι, κατὰ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δυνάμιν τῶν φεβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτιρμῶν καὶ ἐλεημῶν ὁ Κύριος, μακροθυμος, καὶ πολυέλεος. Χρηστός Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ αἱ ὁδοὶ σου εὐλογησάτωσάν σε. Δέξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις.

αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἰνεσὶν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογίῃτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ'. 145.

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἶνει ὦ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποιθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολούνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθός αὐτοῦ ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀληθείαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν, τοῖς πεινῶσι. Κύριος λύει πεπεδημένους. Κύριος σοφοὶ τυφλοὺς. Κύριος ἀνορθοὶ κατερράγμένους. Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους. Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. Ὁρφατὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανίει. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΨ'. 146.

'Αλληλουϊα. 'Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἡδυνθείη ἢ αἰνεῖσις. Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλήμ ὁ Κύριος, τὰς διασποράς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυναΐξει. Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν. Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρον, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσειως αὐτοῦ οὐκ ἴστιν ἀριθμὸς. Ἀναλαμβάνων πραιεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοὺς ἕως γῆς. Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ. Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑπέτον. Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσῶσι τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμας τοῦ ἀνδρός εὐδοκεῖ. Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΖ'. 147.

'Αλληλουϊα. 'Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Ε'παίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών. Ὅτι ἐνίσχυσαι τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησαι τοὺς υἱούς σου ἐν σοί. Ὁ τιθεὶς τὰ ὄριά σου εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ. Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον, ὀμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος. Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς, κατὰ πρόσωπον φύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα. Ὁ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ

τῷ Ἰακώβ, δικαιοώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ.
Οὐκ ἐποίησεν ἔτι παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτῆς ἐκ
ἐδήλωσεν αὐταῖς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΥΑΛΜΟΣ ΡΜΗ. 148.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτῆς· αἰ-
νεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτῆς. Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἡ-
λιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ
φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕ-
δωρ τὸ ὑπεράνω τῶν ὕδρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο,
καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τῆς αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ὀ-
βυσσοί. Πῦρ, χαλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καται-
γίδος, τὰ ποιεῦντα τὸν λόγον αὐτῆς. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ
βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά. Βασιλεῖς
τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνε-
σάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτῆς μό-
νου. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτῆς ἐπὶ γῆς καὶ ὕδαν, καὶ ὑψώ-
σει κέρας λαῶ αὐτῆς. Ὑμνος πᾶσι τοῖς ἁγίοις αὐτῆς, τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ'. 149.

'Αλληλούϊα.

Ασάτε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ. Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πρᾶξις ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πίδασι, καὶ τῆς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐταῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ'. 150.

'Αλληλούϊα.

Α

Δόξα, καὶ νῦν. 'Αλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ

Οὗτος ὁ ψαλμός ιδιόγραφος τοῦ Δαυὶδ ἐστὶ, καὶ ἐξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ψαλμῶν, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ!

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου, ἐποίμεινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου. Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί με ἤρμωσαν ψαλτήριον· καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου; αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακῆσαι. Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἤρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου, καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτῆς. Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος. Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ Ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτόν, καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραὴλ.

Ω Δ Η Π Ρ Ω Τ Η .

Ὡδὴ Μωσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ. Κεφ. ΙΕ'.

Ἄρδην βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει·

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Αῶμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται. Ἴππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· ἕτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τῷ Πατρί μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἄρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῷ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν· ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεποντίσεν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτὸς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσεί λίθος. Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδοξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σε χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἰχθύους· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἀπίστευτος τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὥσεί καλάμην· καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὥσεί τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἰχθύς· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου. Ἀπίστευτος τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὥσεί μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ. Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπειν αὐτοὺς γῆν. Ὡδήγησας ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίόν σου. Ἦκσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλιστεινίμ. Τότε ἔσπυσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτὰς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. Ἐπίπτοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν. Ἔως ἂν παρῇλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἕως

αὐν παρέλθῃ ὁ λαὸς σου οὗτος, ὃν ἐκτίσω. Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτὸς εἰς ὄρος κληρονομίας σε, εἰς ἑτοιμον κατοικητήριόν σε, ὃ κατεργάσω, Κύριε, ἁγίασμα ὃ ἵποίμασαν αἱ χεῖρές σε. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι, Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α .

Ῥδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Κεφ. ΑΒ'. 4.
Νόμου γραφέντος, αὐθις ᾧδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε, οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκούετω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Προσδοκάσθω ὡς υἱὸς τὰ ἀπόφθεγματά μου, καὶ καταβήτω ὡς ὄρος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν, καὶ ὡσεὶ νεφέτης ἐπὶ χόρτον. Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις. Θεὸς πιστός, καὶ ἐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὁσιος ὁ Κύριος. Ἠμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ· γενεὰ σχολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδετε· Οὗτος λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτος σου Πατὴρ ἐκτίσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἐπλασέ σε, Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν. Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι· τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι. Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔξησεν ὄρια ἔθνων κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ. Καὶ ἐγενήθη μερίς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σחרίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ. Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῇ ἀνδρῶν· ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ὡς αἰτὸς σκεπᾶσαι νοσσιᾶν ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς αὐτοῦ ἐπέσθῃ, δεικνύς τὰς

πτέρυγας αὐτοῦ ἰδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ
 τῶν μεταρρένων αὐτοῦ. Κύριος μόνος ἤγεεν αὐτοὺς, καὶ οὐκ
 ἦν μετ' αὐτῶν Θεὸς ἄλλοτριος. Ἀντιδίδασεν αὐτοὺς ἐπὶ τῇ
 ἰσχύϊ τῆς γῆς· ἐφώτισεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν. Ἐθή-
 λασαν μίλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας. Βύ-
 τυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στείατος ἀρνῶν καὶ
 κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τραγῶν, μετὰ στείατος νεφρῶν πυ-
 ρῆ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἐπιον εἶνον. Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ,
 καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάττισεν ὁ ἡγαπημένος· ἐλιπᾶνθη,
 ἐπαχύνθη, ἐπλατύνη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸς τὸν ποιήσαντα
 αὐτόν, καὶ ἀπίστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Παρώξυναν
 με ἐπ' ἄλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπύκρναν
 με. Ἔθυσαν δαιμονίαις, καὶ οὐ Θεῷ· θεοῖς, οἷς οὐκ ᾔδει-
 σαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι, ἤκασιν, οἷς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πα-
 τέρες αὐτῶν. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ
 ἐπελάβου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε. Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐ-
 ζήλωσε, καὶ παρώξυνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέ-
 ρων. Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν,
 καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμ-
 μένη ἐστίν· υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. Αὐτοὶ πα-
 रेζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις
 αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει
 ἀσυνέτῳ παροργισῶ αὐτούς. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ
 θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ἁθροῦ κατωτάτου· καταφάγε-
 ται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλίξει θιμίλια ὀρέων.
 Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς
 αὐτούς. Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθο-
 τόνος ἀνιάτος· ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτούς,
 μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξώθεν ἀτεκνώσει
 αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος· νεανίσκος σὺν
 παρθένῳ, θηλαζὼν μετὰ καθιστηκότος πρεσβύτου. Εἶπα·
 Διαισπερῶ αὐτούς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον
 αὐτῶν. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι,
 καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι. Μὴ εἰπῶσιν· Ἡ
 χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ, καὶ οὐκ ἔχει Κύριος ἐποίησαι ταῦτα πάντα.

Οἷ τι ἔθνος ἀπολώλεκός βουλὴν ἔστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐ-
 τοῖς ἐπιστήμη οὐκ ἔφρονησαν συνίναί . Ταῦτα πάντα κα-
 ταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιδόντα χρόνον . Πῶς διώζεται εἰς
 χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς
 ἀπέδοτο αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτοὺς ; Οὐ γάρ
 εἰσιν οἱ Θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν . οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν
 ἀνόνητοι . Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἀμπέλος αὐτῶν,
 καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας . ἡ σταφυλὴ αὐτῶν
 σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν . Θυμὸς δρακύντων
 ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνιάτος . Οὐκ ἰδοὺ
 ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς
 θησαυροῖς μου ; Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν
 καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν . ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπω-
 λείας αὐτῶν, καὶ πάριστιν ἔτοιμα ὕμῖν . Ὅτι κρίνει Κύ-
 ριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακλη-
 θήσεται . Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλειπ-
 πότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους . Καὶ εἶπε Κύριος .
 Ποῦ εἰσιν οἱ Θεοὶ αὐτῶν ἐφ' οἷς ἐπιποιθήσαν ἐπ' αὐτοῖς ;
 Ὡς τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν
 οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν ; Ἀναστήτωσαν, καὶ βοηθήτω-
 σαν ὕμῖν, καὶ γεννηθήτωσαν ὕμῶν σκεπασταί . Ἰδετε, ἴδετε,
 ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ . ἐγὼ ἀποκτενῶ,
 καὶ ζῆν ποιήσω πατάξω, καὶ ἐγὼ ἰάσομαι . καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς
 ἐξελήται ἐκ τῶν χειρῶν μου . Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν ὕραν τὴν
 χεῖρά μου, καὶ ὀμῆμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ . Ζῶ ἐγὼ εἰς
 τὸν αἰῶνα . Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἄσραπνὴν τὴν μάχαιράν μου,
 καὶ ἀνθίσεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δι-
 κὴν τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω . Με-
 θυῶσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγε-
 ται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ
 κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν . Εὐφράνυθες οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ,
 καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ . Εὐ-
 φράνυθτε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν
 αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ . ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδι-
 κῆται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς,

καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ.

Προσευχὴ Ἀννης τῆς μητρὸς Σαμὺὴλ τῷ Προφῆτῳ.

Α'. Βασιλειῶν. Κεφ. Β'. 4.

Θεὸν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

Ἄγιος εἰ, Κύριε, καὶ σὶ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Εστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου. Μὴ καυχᾶσθαι, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελθῆτω μεγαλόρρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Ὅτι Θεὸς γνώσιον Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Τόξου δυνατῶν ῥοθίνῃσαι, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιζώσαντο δύναμιν. Πλήρεις ἄρτων ἡλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν· ὅτι στείρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠθένησε. Κύριος θάνατοί καὶ ζωογονεῖ, καταγεί εἰς ἅδην, καὶ ἀνάγει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοὶ καὶ ἀνυφοί. Ἀνιστὰ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομησάμενον αὐτόν. Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίᾳ. Ὅτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ. Κυρίας ἀσθενῇ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτῆς, Κύριος ἅγιος. Μὴ καυχᾶσθαι ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς, καὶ μὴ καυχᾶσθαι ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτῆς, καὶ μὴ καυχᾶσθαι ὁ πλῆσιος ἐν τῷ πλέτῳ αὐτῆς. Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθαι ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνίεναι καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρίνει ἅκρην γῆς,

δικαίος ὢν . Καὶ δώσει ἰσχύν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ .

Δόξα, καὶ νῦν . Ἀλληλουῖα .

Ω Δ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η .

Προσευχὴ Ἀβδακούμ τοῦ Προφήτου . Κεφ. Γ'. 2.

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν, Ἀβδακούμ, φράσον .

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε .

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐροθήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξίστην . Ἐν μέσῳ δὴ ζῶντων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγιζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρῆναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὁργῇ, ἐλέους μνησθήσῃ . Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἦξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασχοῦ δασείας . Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ . Καὶ φέγγος αὐτῷ ὡς φῶς ἔσται· κερατὰ ἐν χερσὶν αὐτῷ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταῖαν ἰσχύος αὐτοῦ . Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτῷ . Ἔσται, καὶ ἐσαλευθῇ ἡ γῆ· ἐπεβλεψε, καὶ ἐτάκῃ ἔθνη . Διεθρύβη ἔθνη τὰ ὄρη βία, ἐτάκῃσαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον . Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιὰμ . Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης, Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ Συμὸς σε, ἢ ἐν Σαλάσῃ τὸ ὄρημα σου; ὅτι ἐπιθήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου, σωτηρία . Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ραγήσεται γῆ . Ὁφονταί σε, καὶ ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς . Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου . Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν Συμῷ πατάξεις ἔθνη . Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν, λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόντων θάνατον, ἐξήγειρας θείμους ἕως τραχήλου εἰς τέλος .

Διέκοψας ἐν ἑκατάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάβρα. Καὶ ἐπεδίδασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά. Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς τῶν χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχὺς μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου. Διότι συκὴ οὐ κασποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπελοῖς. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσιν βρωσιν. Ἐξέλπιον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσιν βόες ἐπὶ φάτναις. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι. χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβίβῃ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η Π Ε Μ Π Τ Η .

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. ΚΕ'. 9.

Ἡσαΐου προφῶσαις, εὐχὴ τὸ πλεον.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν.

Ε'κ νυκτὸς ἀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προσταγμάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεδής· πᾶς, ὅς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ· ἀρθήτω ὁ ἀσεδής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίον, καὶ οὐκ ἤδεισαν· γνόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν. Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ νεκροὶ ζωνῇ οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. Πρόσθεες αὐτοῖς κακὰ, Κύ-

ριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημί σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου. Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδυνήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. Ἡ γὰρ ὁρσός ἡ παρὰ σοῦ ἱαμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσιδῶν πεσεῖται. Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρὶθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η Ε Κ Τ Η .

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κεφ. Β'. 3.

Ἐκ θηρὸς ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς λεγών·

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Εδόξῃσα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ τὰ κύματα σὺν ἐπ' ἐμέ διήλθον. Καγὼ εἶπον· Ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἁγίόν σου; Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἰσχυάτη· ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι. Καὶ ἀναβήτην ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἁγίόν σου. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ, ἔλαβον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως

καὶ ἱξομολογήσεις ὅσω σοι· ὅσα νυξάμην ἀποδώσω σοι
εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῳία.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων. (Δανιήλ. Κεφ. Γ΄.)

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν Νέων.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰ-
νετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὅτι
δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ
ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ σου, καὶ πᾶσαι αἱ
κρίσεις σου ἀληθεῖς. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ
πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν
τῶν Πατέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλὴμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει
ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.
Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστήναι ἀπὸ σοῦ, καὶ
ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν,
οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν,
ἵνα εὖ ἡμῖν γίνηται. Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ
πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας,
καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθιστῶν
ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶ-
σαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοιξάει τὸ στόμα
ἡμῶν· αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σε, καὶ
τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ
τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην
σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ
τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δοῦλόν σου,
καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ
σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμ-
μον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι, Δέσποτα,
ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὶν ταπεινοὶ ἐν
πᾶσιν τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ

ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγου-
μενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσιά, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ
θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν
ἔλεος. Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπει-
νώσεως προσδεχθείημεν. Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ
ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ
θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὀπισθὲν
σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. Καί
νυν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ
ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς. Ἀλλὰ
ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τοῦ ἔλεους σου. Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά
σε, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σε, Κύριε. Καὶ ἐντραπήσαν
πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δόλοισι σε κακὰ, καὶ κατασχυν-
θεῖσαν ἀπὸ πάσης ἀναστέας, καὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν συντρι-
βεῖται. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἐν-
δοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκομένην. Καὶ ἐ διετίπον οἱ ἐμβαλόντες
αὐτὰς ὑπηρεταὶ τοῦ βασιλείως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ,
καὶ πίσσῃ, καὶ στυππίῳ, καὶ κληματίδι. Καὶ διεχείτο ἡ
φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήγαις τεσσαράκοντα ἐννέα,
καὶ διώδευσεν, καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον
τῶν Χαλδαιῶν. Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς
περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξεν τὴν φλόγα
τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου. Καὶ ἐποίησεν τὸ μέσον τῆς κά-
μίνου ὡς πνεῦμα ἀέρος διασπρίζον, καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν
τοκαθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώγησεν αὐ-
τοὺς. Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνον, καὶ
εὐλόγησιν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες.

Ἡ τῶν Τριῶν ὕμνοις, ἣν ἤδον Νέοι.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερ-
ὑμνητος καὶ ὑπερυψώμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ εὐλογημέ-
νον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ
ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῶ

τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ὁ βλέπων ἀδύσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Η.

Ὕμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος, καὶ θρόσος, καὶ πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψυχὸς καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, θρόσοι καὶ νεφετοὶ, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινέμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία,

καὶ πάντα τὰ κτίνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δεκαίων, ὅσοι, καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η ΕΝΝΑΤΗ.

Ὡς δὲ τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 46.

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ, καὶ Θεὸν Μήτηρ, Κόρη.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπίβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσάι με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοοίᾳ καρδίας αὐτῶν. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνίπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κινούς. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ, ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.
Λουκάς, Κεφ. Α'. 68.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ Παιδὸς τόκον.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόδω, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυθέντας. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφεσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν οἷς ἐπισκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΣΤΙΧΟΛΟΓΕΙΣΘΑΙ

ΤΟ ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣ ΘΛΟΝ ΤΟΝ ΕΝΙΑΤΤΟΝ.

Α'. Ἀπὸ τῆς 20 τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω στιχολογούνται καθ' ἑκάστην τρία Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου· ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ τὸ, Πρὸς Κύριον.

Β'. Τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ τελειοῦται τὸ Ψαλτήριον, δις καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα.

Γ'. Τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ ἑβδομάδι πληροῦται ἅπαξ τὸ Ψαλτήριον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης. Ἀπὸ δὲ τῆς μεγάλης Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου σχολάζει.

Δ'. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ μέχρι τῆς 19 τοῦ Σεπτεμβρίου στιχολογεῖται τὸ Ψαλτήριον ἅπαξ καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα· καὶ ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ δύο Καθίσματα, ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ ἓν.

Ε'. Γίνωσκε, ὅτι ἐν ὅλαις ταῖς Κυριακαῖς στιχολογία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐ γίνεται· ὡσαύτως, καὶ εἰς τὰς Δεσποτικὰς ἑορτάς ἐν αἷς δηλονότι γίνεται ἀγρυπνία.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

Ἀπάσης τῆς Ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας,
τῆς οὔσης ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

ΨΑΛΜΟΙ

ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ.

Ε'λέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	Ψαλ. ν'.	Σελ. 49
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ.	ρηή.	111
Ἦ'ρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.	ρκ'.	119
Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες.	ρλγ'.	124

ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Ε'λέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	49
Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.	ξδ'.	59

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Ε'πακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.	ιδ'.	20
Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται.	κ'.	—

ΤΟΥ ΕΞΑΨΑΛΜΟΥ.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλιβόντές με.	γ'.	6
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.	λζ'.	37
Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.	ξβ'.	58
Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.	πζ'.	82
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρβ'.	95

ΤΩΝ ΑἪΩΝ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμβ'.	131
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.	ρμη'.	136
Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καίνον.	ρμδ'.	137
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις.	ρν'.	—

ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Τὰ ῥήματα μου ἐνώτισαι Κύριε.	Ψαλ. ε΄.	Σελ. 7
Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν.	πδ΄.	85
Ἐλεος καὶ κρίσιν ᾤσομαι σοι Κύριε.	ρ΄.	93

ΤΟΥ ΜΕΣΩΡΙΟΥ ΤΗΣ Α΄ ΩΡΑΣ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγή καὶ δύναμις.	με΄.	45
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.	η α΄.	87
Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν, εὐπρέπειαν.	η β΄.	88

ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Εἰσάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου.	ις΄.	16
Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου.	κδ΄.	24
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν΄.	49

ΤΟΥ ΜΕΣΩΡΙΟΥ ΤΗΣ Ι΄ ΩΡΑΣ.

Ἵψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με.	κς΄.	28
Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.	λα΄.	30
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου.	ξ΄.	56

ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με.	νγ΄.	51
Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου.	νδ΄.	—
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ἵψίστου.	η΄.	86

ΤΟΥ ΜΕΣΩΡΙΟΥ ΤΗΣ Σ΄ ΩΡΑΣ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ὅτι.	νε΄.	—
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.	νς΄.	—
Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχε.	ξς΄.	65

ΤΩΝ ΤΗΠΙΚΩΝ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρβ΄.	95
Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμε΄.	134
Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντί κατῶ.	λγ΄.	32
Ἵψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου.	ρμδ΄.	133

ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Ὁς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε.	πγ΄.	79
-------------------------------------	------	----

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.	Ψαλ. πδ.	Σελ. 80
Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπακούσόν μου· πέ.		81

ΤΟΤ ΜΕΣΩΡΙΟΤ ΤΗΣ Θ'. ΩΡΑΣ.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.	ριβ'.	107
Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε.	ρλζ'.	127
Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.	ρλδ'.	129

ΤΟΤ ΕΣΠΕΡΙΝΟΤ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ργ'.	96
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου.	ρμ'.	130
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.	ρμα'.	—
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε.	ρκδ'.	122
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη.	ριε'.	109

ΤΟΤ ΜΕΓΑΛΟΤ ΑΠΟΔΕΙΞΗΝΟΤ.

Εἰν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου.	δ'.	7
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.	ε'.	8
Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου.	ιβ'.	13
Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου.	κδ'.	24
Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνηθῇν.	ε'.	65
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου.	ψ'.	86
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	49
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρ α'.	93
Ὁ Θεός εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.	ξδ'.	65
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμβ'.	131

ΤΟΤ ΜΙΚΡΟΤ ΑΠΟΔΕΙΞΗΝΟΤ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	43
Ὁ Θεός εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.	ξδ'.	65
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμβ'.	131

ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ ἔδεν με ὑπερήσει.	κβ'.	23
Τῷ Κυρίῳ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.	κγ'.	—
Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα.	ριε'.	109
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	49

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Α	Ψαλ. Σελ.	Γ	Ψαλ. Σελ.
Α γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. ψα. 87	Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. οἱ. 74	Δ	
Α'γαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. λβ'. 31	Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα. ψδ'. 89		λδ'. 33
Α'γαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν. π'. 37		Ε	
Α'γαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου. ιζ'. 17	Ε'ὰν μὴ Κύριος. ρκς'. 121		
Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. ρμε'. 134	Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε. νζ'. 54		
Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα. ρβ'. 107	Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. ρκγ'. 120		
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη. ρις'. 109	Εἶπα· Φυλάξω τὰς δούδας μου. λη'. 38		
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι. ρλδ'. 124	Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ. ιγ'. 14		
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός. ρμς'. 135	Εἶπεν ἄφρων. νβ'. 50		
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. ρμη'. 136	Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. ρδ'. 105		
Αἰνεῖτε τὸν Θεόν. ρν'. 137	Εἰσακούσον Κύριε. ις'. 16		
Α'κέσατε ταῦτα πάντα. μη'. 46	Εἰσακούσον ὁ Θεός. ξ'. 56		
Α'λαλάξατε τῷ Κυρίῳ. ξε'. 60	Εἰσακούσον ὁ Θεός τῆς φωνῆς μου. ξη'. 58		
Α'λαλάξατε τῷ Θεῷ. ηδ'. 92	Ε'κ βαθέων ἐκέκραξα. ρκδ'. 122		
Α'ναστήτω ὁ Θεός. ξζ'. 61	Ε'λέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. ν'. 49		
Α'σατε τῷ Κυρίῳ. ηε'. 90	Ε'λέησόν με ὁ Θεός ὅτι. νε'. 53		
Α'σατε τῷ Κυρίῳ. ης'. 91	Ε'λέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με. νς'. —		
Α'σατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν. ρμδ'. 137	Ε'λεος καὶ χρίσιν. ρ'. 93		

Ψαλ. Σελ.

Ψαλ. Σελ.

Ε'νείκατε τῷ Κυρίῳ. κή. 27
 Ε'ν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ. ριγ'. 407
 Ε'ν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με,
 εἰσήκουσάς μου. δ'. 7
 Ε'ν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον
 τὴν αἰχμαλωσίαν. ρκέ. 124
 Ε'νώτισαι ὁ Θεός. νδ'. 51
 Ε'ξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχ-
 θρῶν μου ὁ Θεός. νή. 55
 Ε'ξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀν-
 θρώπου πονηροῦ. ρλδ'. 129
 Ε'ξηρεύξατο ἡ καρδιά
 μου λόγον ἀγαθόν. μδ'. 44
 Ε'ξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
 ρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε. ρδ'. 97
 Ε'ξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
 ρίῳ ὅτι χρηστός. ρέ. 99
 Ε'ξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
 ρίῳ, ὅτι χρηστός. ρς'. 101
 Ε'ξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
 ρίῳ, ὅτι ἀγαθός. ριζ'. 110
 Ε'ξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
 ρίῳ, ὅτι ἀγαθός. ρλέ. 125
 Ε'ξομολογήσονται σοὶ Κύ-
 ριε. ζ'. 40
 Ε'ξομολογήσονται σοὶ Κύ-
 ριε. ρί. 106
 Ε'ξομολογήσονται σοὶ Κύ-
 ριε. ρλζ'. 127
 Ε'ξομολογήσάμεθά σοι ὁ
 Θεός. οδ'. 70
 Ε'παίνει Ἱερουσαλὴμ. ρμζ'. 135
 Ε'πακέσαισιν Κύριος. ιδ'. 20
 Ε'πί σοὶ Κύριε ἤλπισα
 μὴ κατασχυνθεῖην. ό. 65
 Ε'πί σοὶ Κύριε ἤλπισα. λ'. 29
 Ε'πί τῷ Κυρίῳ πέποιθα. ι'. 42
 Ε'πί τῶν ποταμῶν Βα-
 βυλῶνος. ρλς'. 127

Ε'πίστευσα, διό ἐλάλησα. ριέ. 109
 Ε'τοίμη ἡ καρδιά μου ὁ
 Θεός. ρς'. 103
 Εὐδόκησας Κύριε τὴν
 γῆν σου. πδ'. 80
 Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν
 Κύριον. ρβ'. 95
 Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν
 Κύριον. ργ'. 96
 Εὐλογησῶ τὸν Κύριον. λγ'. 32
 Εὐλογητός Κύριος. ρμγ'. 132
 Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰ-
 ρηκόσι μοι. ρκά. 119
 Ε'ως πότε Κύριε. ιβ'. 43

Η

Η'γάπησα, ὅτι εἰσακού-
 σεταί Κύριος. ριδ'. 108
 Η'ρα τοὺς ὀφθαλμοίς. ρκ'. 119

Θ

Θεός θεῶν Κύριος. μδ'. 47
 Θεός ἐκδικήσεων Κύριος. γγ'. 88

Ι

Ι'δού δὴ τί καλόν. ρλβ'. 124
 Ι'δού δὴ εὐλογεῖτε. ρλγ'. —
 Ι'να τί ἐφρύαξαν ἔθνη. β'. 5
 Ι'να τί ὁ Θεός ἀπώσω. ογ'. 69

Κ

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου,
 καὶ ἐπάκουσόν μου. πέ. 81
 Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ
 ἐν ἀκακίᾳ μου. κέ. 25
 Κρῖνόν μοι ὁ Θεός. μβ'. 42
 Κύριε ἐδοκίμασάς με. ρλη. 128
 Κύριε εἰσακουσον τῆς
 προσευχῆς μου. ρα. 93

Ο' Κύριος ἐδασίλευσεν,
εὐπρέπειαν. ηβ'. 88

Ο' Κύριος ἐδασίλευσεν,
ἀγαλλιάσθω. ηγ'. 91

Ο' Κύριος ἐδασίλευσεν,
ὀργιζέσθωσαν. ηδ'. 92

Οὐν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ
ἐλαφος. μα'. 41

Ο' ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ
πρόσχεε. οα'. 76

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγή-
σεται ἡ ψυχὴ μου. ξα'. 57

Π

Πάντα τὰ ἔθνη κροτή-
σατε χεῖρας. μα'. 45

Πλεονάκις ἐπολέμησάν
με ἐκ νεότητός μου. ρκη'. 122

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλί-
βεσθαί με. ρεδ'. 118

Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀ-
φθαλμούς μου. ρκβ'. 119

Πρὸς σὲ Κύριε ἤρα τὴν
ψυχὴν μου. ρδ'. 24

Πρὸς σὲ Κύριε κεκραξό-
μαι ὁ Θεός μου. ρεζ'. 27

Προσέχετε λαός μου τῷ
νόμῳ μου. οζ'. 72

Σ

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεός
ἐν Σιών. ξδ'. 59

Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκ-
λέλοιπεν. ια'. 43

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι
εἰσηλθοσαν. ξη'. 63

Τ

Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς
τὸν αἰῶνα ἄσονται. πη'. 83

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτι-
σαι Κύριε. ε'. 7

Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ
δυνατός; να'. 50

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ
τὸ πλήρωμα. κγ'. 23

Τ

Τ' πομένων ὑπέμενα τὸν
Κύριον. λδ'. 39

Τ' φώσω σε Κύριε, ὅτι ὑ-
πέλαβές με. κδ'. 28

Τ' φώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ
Βασιλεὺς μου. ρμδ'. 133

Φ

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ
ἀμαρτάνειν ἐν ἐαυτῷ. λε'. 34

Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι
ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. ιε'. 15

Φωνὴ μου πρὸς Κύριον
ἐκεκραξα. ος'. 71

Φωνὴ μου πρὸς Κύριον. ρμα'. 130

Ψ

Ψαλμός ἰδιόγραφος τοῦ
Δαυὶδ. — 138

Ω

Ὡς ἀγαθός ὁ Θεός. οβ'. 68

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώ-
ματά σου, Κύριε. πγ'. 79

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΩΔΩΝ.

ΠΡΟΣΕΤΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ.

Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.	Ὁδὴ Α΄.	Σελ. 13
Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω.	Β΄.	14
Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ.	Γ΄.	14
Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.	Δ΄.	14
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου.	Ε΄.	14
Ἐδόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον.	ΣΤ΄.	14
Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.	Ζ΄.	14
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.	Η΄.	14
Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	Θ΄.	15

ΠΡΟΣΕΤΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.	—	15
-------------------------------------	---	----

39
40
43
44
45
46
47
49
50

51

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

51 51
 m m
 rare m
 l s d
 l s m
 l s d
 S S

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΕΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Διεύθυνση Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΔΑΥΙΔ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ....

ἀριθ. χρ. 10667

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Διεύθυνση Κληρικῆς Βιβλιοθήκης Βελώνης

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

10